

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.163/2023/74. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2024. január 11. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és 2024. január 24. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. március 2. napján kihirdetett 90.B.353/2021/256. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 14 (tizennégy) évre enyhíti.

Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 13 (tizenhárom) évre enyhíti.

Terhelt3 III. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 11 (tizenny) évre enyhíti. A III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelt bűnügyi felügyelet utolsó napja 2023. március 01. napja.

Terhelt4 IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát egyaránt 8 (nyolc) évre enyhíti.

Terhelt5 V. r. vádlott esetében a Kecskeméti Törvényszék számsor22 számú jogerős ítéletével kiszabott 2 (két) évi börtönbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

Az előzetes fogvatartására és bűnügyi felügyeletére vonatkozó adatokat kiegészíti azzal, hogy az V. r. vádlott 2022. május 13. napjától közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet alatt áll.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által számsor számon kezelt 2 darab járműmárka típusú személygépkocsi, indítókulcsaik és a fenti járművekhez tartozó forgalmi engedélyek, törzs- és biztosítási lapok visszatartását azok lefoglalásának megszüntetése és Terhelt1 I. r. vádlott részére történő kiadása mellett tekinti elrendeltnek.

Terhelt1 I. r. vádlott tényleges tartózkodási helye: városnév Fegyház és Börtön, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott tényleges tartózkodási helye: városnév1 Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja Terhelt1 I. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2023. március 13. napjáig, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. r. vádlott 190.044 (százkilencvenezer-negyvennégy) forint, míg Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak egyetemlegesen 1.070.562 (egymillióhetvenezer-ötszázhatvankettő) forint bűnügyi költséget kötelesek az államnak megfizetni. A fennmaradó bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. március 2. napján kihirdetett 90.B.353/2021/256. számú ítéletével

[2] - Terhelt1 I. r. vádlottat 2 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont és (4) bekezdés a) pont], lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette [Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont] és foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntette [Btk. 165. § (1) bekezdés és (3) bekezdés I. fordulat] miatt, mint visszaesőt, halmazati büntetésül 17 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és az I. r. vádlott

feltételes szabadságra legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható. Az I. r. vádlottal szemben 30.000.000 forintra vagyonekobbzást rendelt el.

[3] - Terhelt2 II. r. vádlottat 2 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont és (4) bekezdés a) pont] miatt, mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 15 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és a II. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A II. r. vádlottal szemben 30.000.000 forintra vagyonekobbzást rendelt el.

[4] - Terhelt3 III. r. vádlottat 2 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont és (4) bekezdés a) pont] miatt, mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 12 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és a III. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A III. r. vádlottal szemben 30.000.000 forintra vagyonekobbzást rendelt el.

[5] - Terhelt4 IV. r. vádlottat 2 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont és (4) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 9 év szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és a IV. r. vádlott feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható. A IV. r. vádlottal szemben 30.000.000 forintra vagyonekobbzást rendelt el.

[6] - Terhelt5 V. r. vádlottat 2 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont és (4) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 4 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és az V. r. vádlott feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható. Az V. r. vádlottal szemben a nyomozó hatóság által lefoglalt és a Fővárosi Törvényszék letéti számláján számsor1 számon nyilvántartott és kezelt 1.910.000 forintra és további 3.090.000 forintra vagyonekobbzást rendelt el. Elrendelte a Kecskeméti Törvényszék számsor22 számú jogerős ítéletével rá kiszabott 2 évi börtönbüntetés végrehajtását.

[7] - Rendelkezett az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[8] Az elsőfokú bíróság 90.B.353/2021/256. számú ítélete ellen

[9] - az ügyészség az I-II-III. r. vádlottak terhére büntetésük súlyosításáért és az I. r. vádlott esetében részben eltérő minősítés miatt, a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntetteként minősített cselekmény nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette kísérleteként minősítéséért,

[10] - Terhelt1 I. r. vádlott az ok megjelölése nélkül, védője a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette, valamint a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés

büntette vonatkozásában elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában való felmentés, harmadlagosan a rablás büntette vonatkozásában a tényállás téves megállapítására figyelemmel a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelését követően más, a valóságnak megfelelő tényállás, más minősítésű bűncselekmények megállapítása, ebből eredően enyhítés, végül a kiszabott szabadságvesztés büntetés igen lényeges enyhítése, valamint a vagyoneklobzás mellőzése érdekében,

[11] - Terhelt2 II. r. vádlott az ok megjelölése nélkül, védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért,

[12] - Terhelt3 III. r. vádlott az ok megjelölése nélkül, védője az ítélet egésze ellen,

[13] - IV. r. vádlott védője felmentését,

[14] - Terhelt5 V. r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[15] A Fővárosi Főügyészség számsor2 számon benyújtott fellebbezésében kifejtette, hogy a törvényszék ítéletében megalapozottan állapította meg, hogy a bűncselekmény elkövetése során Terhelt1 I. r. vádlottnál volt a lőfegyver és azt használta is, amikor tanú3 gépjárművel a vádlottak után indult. A főügyészség vádiratban leírt és a perbeszédben részletesen is kifejtett, változatlan álláspontja szerint Terhelt1 I. r. vádlott ezen cselekménye nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette kísérletének minősül.

[16] Terhelt1 I. r. vádlott az élet kioltására különösen alkalmas gépfegyvert vitt magával az elkövetéshez és a rablásra felkészülve kizárólag éles lőszereket tárazott be. Felkészült tehát arra, hogy bizonyos körülmények között fegyverét nem csupán riasztó lövések leadására használja. A fegyveres rablás elkövetése után 6 lövést adott le az üldözőjére, amelyek - számukból adódóan is - nem figyelmeztető lövések voltak. A fegyverszakértő megállapításai szerint volt olyan lövési sérülés a gépjárművön, amely lövés sérülést okozhatott volna a gépjárművet vezető kínai sértettnek is. Terhelt1 I. r. vádlott által leadott 6 lövés mindösszesen 10 lövési nyomot okozott és a szélvédőn is áthatolt egy lövedék, legalább 2 leadott lövés pedig az utastérbe hatolt, és a gépjármű ablaküvege le volt húzva, mert üvegtörmelékét nem találtak. Több lövési nyom alig pár centiméterrel a lehúzott ablak alatt található, így, ha csak pár centiméterrel feljebb ment volna a lövedék, az eltalálhatta volna a gépjárműben ülő kínai sértettet és nem kizárhatóan sérülését, halálát okozhatta volna. Az utastérbe is behatoltak lövedékek/lövedékdarabok, a nyitott ablakon behatoló lövedék/lövedékdarab bárhova pattanhatott volna, akár a sértett testébe is és a halálát okozhatta volna. Csak a szerencsén múlt, hogy egy lövés sem találta el közvetlenül a sértettet, illetve, hogy a légzsákok kinyíltak, és a sértett életét - sem a lövések, sem az ütközés, sem a megállás/fának csapódás következtében - nem vesztette el.

[17] Terhelt1 I. r. vádlott tudatának a lövések leadásakor át kell fognia a sértett halála bekövetkezésének a lehetőségét is, ami iránt közömbös volt, így e körben az eshetőleges szándék megállapítható. Mivel a megszerzett vagyon megtartása érdekében történt az elkövetés, a 3/2013. Büntető Jogegységi Határozatra tekintettel a cselekmény nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette kísérletének minősül.

[18] A visszaesőnek minősülő Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a fentiekre figyelemmel a Btk. 34. § és 36. §-a alapján - a Btk. 81. § (1) bekezdésére tekintettel halmazati büntetésül - életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása indokolt, amelynek végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyház.

[19] Az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a büntetéskiszabás körében a súlyosító és enyhítő körülményeket nem a súlyuknak megfelelő mértékben vette figyelembe. Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmény büntetési tétele 5 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték 15 év szabadságvesztés. A súlyosító és enyhítő körülményekre, valamint azok súlyára figyelemmel a bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés felel meg a büntetési céloknak és a büntetéskiszabási elveknek.

[20] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a számsor3 számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[21] Álláspontja szerint a bizonyítási eljárásban olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely a büntetőügy érdemi felülbírálatának akadályát jelentené, a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az egyes bizonyítékokat irathűen mutatta be, azokat egyenként, valamint egymással összevetve is értékelte, majd mérlegelő tevékenységéről maradéktalanul számot adva, a logika szabályait megtartva, helytállóan indokolta meg, hogy mely bizonyítékok alapján lehetett kétséget kizáró bizonyossággal megállapítani a vádlottak bűnösségét, a bizonyítékok mérlegelése alapján a történeti tényállás megalapozott. A felmentést célzó védelmi fellebbezések a tényállás megalapozottsága és az indokolási kötelezettség teljesülése miatt a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek, mert valójában a bizonyítékok mikénti értékelésen keresztül az irányadó tényállás megalapozottságát vitatják.

[22] A megállapított tényállás alapján a vádlottak cselekményeinek jogi minősítése – a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntette kivételével – törvényes. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott az eshetőleges emberölési szándék megállapítását alátámasztó tényekre, miszerint a használt fegyver és éleslőszer élet kioltására feltétlenül alkalmas, az egymás után leadott 6 db lövés száma is ölési szándékra utal, azonban a lövésirány miatt ezt a szándékot nem tartotta alátámaszthatónak. A Fővárosi Főügyészségnek a fellebbezés indokolásában kifejtett érveit azzal egészítette ki, hogy:

[23] - Tévedett a törvényszék, amikor nem az eset összes körülményéből, hanem elsősorban a lövések irányultságából nem látta megállapíthatónak az emberölés büntettének kísérletét, mert a jelen esetben a lövőirány csak abból a szempontból van jelentősége, hogy az I. r. vádlott terhére az emberölésben nem egyenes szándék állapítható meg.

[24] - Terhelt1 I. r. vádlott nem a levegőbe vagy a járműtípus mellé lőtt, hanem egyértelműen a gépkocsira célzott. Mindkét gépkocsi mozgásban volt, az üldözési szituációban nagy sebességgel haladtak, amikor Terhelt1 I. r. vádlott a lövéseket leadta, ebben

a száguldó, manőverező helyzetben képtelenség volt pontosan célozni, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy a kerékre célzott és mégsem azt találta el, ellenben a járműtípus utasterébe is kerültek lövedékdarabok.

[25] - Terhelt1 I. r. vádlott a gépkocsira lőtt, de az autó kiiktatásán keresztül az azt vezető sértett életének kioltási lehetősége iránt közömbösnek mutatkozott, a szerencsén múlt, hogy egyik lövés sem találta el közvetlenül a sértettet, illetve, hogy a légzsákok kinyíltak és a sértett nem veszítette életét sem a lövések, sem a megállás/fának csapódás során.

[26] - Amennyiben az elkövetőnek az eredmény elmaradásában való bizakodása nem valamely konkrét tényen vagy körülményen alapul, hanem azt a véletlenre bízta, nem gondatlanságnak, hanem eshetőleges szándék megállapításának van helye, mert ez a lehetséges eredménybe való belenyugvást jelenti. Jelen ügyben Terhelt1 I. r. vádlott tudatának át kellett fognia, hogy a fegyverhasználata akár a sértett halála bekövetkezésének lehetőségével járhat, ha ezt nem is kívánta, de annak lehetőségébe belenyugodott a lövések leadásakor.

[27] Ezért cselekménye eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés büntette kísérletének minősül, amely a 3/2013. Büntető Jogegységi Határozat alapján nyereségvágyból elkövetett, mert egyrészt a másik két sértettől megszerzett vagyon megtartása érdekében történt az elkövetés, másrészt az is megállapítható, hogy nem csupán ez motiválta Terhelt1 I. r. vádlottat, hanem a más bűncselekmény (a rablás büntette) felderítésének megakadályozása vagy megnehezítése. Az üldözés, a lebukás, a felelősségre vonás elkerülése végett is valószínűtlen meg tettét, amely a joggyakorlat értelmében kimeríti az aljas indokból való elkövetést. Mivel a két minősítő körülmény motívuma nem azonos, nem jelent kétszeres értékelést mindkét minősítő körülmény megállapítása, így a Terhelt1 I. r. vádlott által elkövetett élet elleni bűncselekmény helyesen a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) és c) pontjai szerint minősülő nyereségvágyból és aljas indokból elkövetett emberölés büntette kísérletének minősül.

[28] A helyes jogi minősítés következtében Terhelt1 I. r. vádlott terhére lényegesen súlyosabb élet elleni bűncselekmény kísérlete állapítható meg, emellett visszaesőnek minősül, ami az egyéb bűnösségi körülményekkel együtt értékelve, vele szemben a Btk. 34. § és 41. § szerint életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabását indokolja, amelyből nem kizárt a feltételes szabadságra bocsáthatósága a Btk. 42-43. § alapján.

[29] Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében hiánytalanul feltárta, azonban a szabadságvesztéseik tartamának meghatározásakor nem kellő nyomatékkal értékelte azt, hogy a különös, többszörös visszaesői minőségük mellett mindketten feltételes szabadság hatálya alatt álltak az elkövetéskor. Megrögzött bűnözők, akikkel szemben a korábbi büntetések láthatóan célt nem értek el, a személyükben rejlő veszély miatt velük szemben csakis a törvény szigorát lehet érvényesíteni. A kiszabott szabadságvesztések a bűnözői életvitelt folytató vádlottakkal szemben a büntetés céljának elérésére nem alkalmasak, azok lényeges felemelése szükséges.

[30] Az I. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott védekezése - azaz hogy nem követte el a terhére rótt cselekményt a vád szerint - végig konzekvens volt. A Terhelt1 I. r. vádlott által személy1 vezető szerepe és indítéka, a valóban elkövetett cselekmény kapcsán tapasztaltak előadása, majd az azt követő eseménysornál átéltkre vonatkozó elmondása a meglévő objektív bizonyítékok tükrében nem cáfolható. Terhelt5 V. r. vádlott vallomásai magában állók, másrészt a vádlott társak vallomásaival szembeniek, más bizonyítékok által alá nem támasztottak. Fenntartotta Terhelt5 V. r. vádlott vallomásainak hitelessége körében az elsőfokú eljárásban előadott kételyeit, melyek cáfolják Terhelt5 szavahihetőségét.

[31] személy2 tanúvallomásai kapcsán utalt arra, hogy az abban írtakat sem a vád, sem az elsőfokú bíróság nem értékelte a valós súlyuknak megfelelően. személy2 vallomása azért is jelentős, mert az V. r. vádlottat nevezte meg fegyverhasználóként. Ezen tanú hitelességét az erősíti, hogy az általa előadottakat nyilvánvalóan olyantól hallotta, aki a cselekményekben közvetlen résztvevő volt, vagy ilyen ismeretetekkel rendelkezett, személy2 tanúvallomásai is Terhelt1 I. r. vádlott előadását támasztják alá.

[32] A rendelkezésre álló okiratok, tanúvallomások, terhelti vallomások, a korábbi eljárásokban kihallgatott személyek vallomásai Terhelt1 I. r. vádlott vádirati tényállásbeli tevőlegességére érdemi bizonyítékot nem hordoznak, Terhelt5 V. r. vádlott és tanú13 vallomására nem lehet alapítani olyan tényállást, mely Terhelt1 I. r. vádlottra nézve terhelő.

[33] Az ún. városnévi ügyben lefoglalt és megvizsgált lőfegyverekkel kapcsolatban nincs olyan bizonyíték, amely a jelen ügyben Terhelt1 I. r. vádlott terhére róható lenne, azokat a fegyvereket nem ebben az ügyben használták.

[34] Az igazságügyi gépjármű-, fegyver- és genetikai szakértői véleményeknek a rendelkezésre álló bizonyítékokkal történő egyenkénti és összességében történő értékelése alapján nem lehet arra következtetést vonni, hogy Terhelt1 I. r. vádlott terhére róható a fegyver működtetése. A törvényszék adós maradt e körben a bizonyítékok teljes értékelésével és ebből eredően téves következtetésre jutott mind a tényállás, mind pedig az I. r. terhére megállapított lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés és a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés tekintetében.

[35] Álláspontja szerint Terhelt1 I. r. vádlott bűnössége sem 1 rb., a Btk. 325. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntetében, sem 1 rb., a Btk. 165. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntetében nem állapítható meg, mert azokat nem követte el, ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és Terhelt1 I. r. vádlottat az ezen vádpontban írt cselekvősege alól elsődlegesen a Be. 566. § (1) bekezdés b) pont, másodlagosan a Be. 566. § (1) bekezdés c) pont alapján mentse fel.

[36] Utalt arra, hogy álláspontja szerint valóban helytelen arra következtetést vonni, hogy az elkövető - aki nem Terhelt1 I. r. vádlott - terhére a nyereségvágyból elkövetett emberölés büntetének kísérlete lenne róható. Az elsőfokú bíróság erre nézve korrektül elemezte mind az alanyi, mind a tárgyi oldali tényállási elemeket, majd vont következtetést arra, hogy az élet elleni cselekmény miért nem állapítható meg. Álláspontja szerint helyes az

elsőfokú bíróság álláspontja a megvalósult bűncselekmények törvényi tényállási elemeit illetően, melyből valóban az a következtetés vonható le (elsőfokú ítélet [187] pontja), hogy a lövéseket leadó személynél nem volt feltárható olyan tényállási elem vagy bűnösségi körülmény, melyből az emberölésre lehetett volna következtetni. Az ügyészi fellebbezésnek sem a minősítés, sem pedig a büntetés súlyosítása tekintetében nincs alapja.

[37] A fellebbezés harmadik iránya - mely a rablás büntette vonatkozásában a tényállás téves megállapításából fakadó téves jogi minősítés - körében eladta, hogy a másodfokú bíróságnak a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján lehetősége nyílik a bizonyítékok felülmérlegelésére és az annak alapján eltérő ítéleti tényállás megállapítására. Terhelt1 I. r. vádlott konzekvens beismerő és feltáró vallomást tett, miszerint az elkövetés során őt nem a rablási szándék vezette, hanem személyl jogos vagyoni igényét akarta érvényesíteni a sértettekkel szemben, így Terhelt1 I. r. vádlott a rablás törvényi tényállási elemeit nem valósította meg, legfeljebb segítséget nyújtott személylnak az elkövetéskor, illetve az azt megelőző és utána következő események során. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tényállást Terhelt1 I. r. vádlott vallomása, illetve az ügyben meglévő releváns bizonyítékok együttes értékelése alapján állapítsa meg, majd az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva Terhelt1 I. r. vádlott cselekvőségét 2 rb. bűnsegédként elkövetett, a Btk. 368. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő önbíráskodás büntetében állapítsa meg és ez alapján szabja ki a büntetést.

[38] A büntetés jelentős enyhítésére irányuló fellebbezés indokaként előadta, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket hiányosan jelölte meg és azokat nem a súlyuk szerint értékelte. Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében nyomatékos enyhítő körülményt képeznek az elsőfokú bíróság ítéletében is igazolt meglévő betegségei, melyek életminőségét is alapvetően negatív befolyásolják; tartósan végzett felelősségteljes munkája, melyből megszerzett keresménye képezte a családja megélhetését; az elkövetésben tanúsított valós szerepe és az időmúlás. A súlyosító körülmények között az elsőfokú bíróság a büntetett előéletére, illetve a vezető szerepére hivatkozott, mely azonban a saját vallomására figyelemmel nem valós.

[39] A II. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában előadta, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követő hónapokban több alkalommal egyeztetett Terhelt2 II. r. vádlottal, akinek kérésére egy ügyészi kihallgatást kezdeményeztek, melynek során a II. r. vádlott teljes körű, tényfeltáró, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett. Ennek okán a II. r. vádlott felmentésére irányuló elsődleges jogorvoslati indítványát nem tartotta fenn.

[40] A kiszabott büntetés jelentős enyhítésére bejelentett fellebbezés indokaként előadta, hogy enyhítő körülmény az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett jelentős időmúlás mellett, hogy

[41] - Terhelt2 II. r. vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, még akkor is, ha annak a vádlott kényszerű távolléte miatt a nagyszülő a gyámja, ugyanis amikor a II. r. vádlott nem volt fogvatartva, ő volt a családfenntartó,

[42] - bűnösségre is kiterjedő, tényfeltáró jellegű, beismerő vallomást tett, melyben az ügy olyan résztvevőire nézve is információkat nyújtott, akik eddig még egyáltalán nem

kerültek a hatóságok látókörébe. Terhelt2 II. r. vádlott vallomása valóban tényfeltáró, saját bűnösségére is teljeskörűen beismerő jellegű, szemben Terhelt5 V. r. vádlottnak az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomásaival, melyben a saját felelősségét nyilvánvalóan kisebbíteni igyekezett, míg vádlott társaira nézve terhelő vallomásokat tett.

[43] A fentiekre tekintettel indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének annak büntetést kiszabó részében történő megváltoztatását és a Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás büntetés jelentős enyhítését.

[44] A III. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, mert a tényállás hiányos, ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett [Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pont]. A részleges megalapozatlanság a másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetések alapján, a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásával kiküszöbölhető.

[45] Részletesen ismertette és elemezte a Terhelt3 III. r. vádlott tagadásával szembeni bizonyítékokat, így különösen személy2 tanú és Terhelt5 V. r. vádlott vallomásait. Álláspontja szerint az eljárás során beszerzett bizonyítékok Terhelt3 III. r. vádlottra nézve nem tartalmazzak terhelő adatot, kivéve Terhelt5 V. r. vádlott előadását, kinek vallomását szavahihetősége vizsgálatkor önmagában és más bizonyítékokkal való összhangjában is részletesen elemezni szükséges. E körben értékelni kell, hogy a vallomás önmagában következetes vagy következetlen, az az eljárás egyéb tényadataival egyezik-e vagy azokkal ellentétes, illetve azt, hogy fűződött-e bármilyen érdeke ahhoz, hogy vallomását ilyen tartalommal megtegye. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor elfogadta a tényállás megállapításának alapjául Terhelt5 V. r. vádlott vallomását, ezért indítványozta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól - a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásával - eltérő tényállás alapján, Terhelt3 III. r. vádlott felmentését a 2 rb. társtettesként elkövetett rablás büntette miatt emelt vád alól.

[46] A fellebbezés írásbeli indokolásában is utalt már a védő arra, hogy amennyiben a másodfokú bíróság a tárgyalás tartása iránti és bizonyítás felvétele (Terhelt3 III. r. vádlott vallomást kíván tenni) iránti kérelmének helyt ad, a bizonyítás eredményétől függően a Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának lényeges mérséklését indítványozza.

[47] A IV. r. vádlott védőjének álláspontja szerint a bűnösséget kimondó ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, illetve az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének csak korlátozott mértékben tett eleget.

[48] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat az iratok tartalmának megfelelően ismertette, azonban Terhelt4 IV. r. vádlott cselekvőségére vonatkozóan azokat összességében, összefoglalóan nem értékelte és nem adott magyarázatot arra vonatkozóan, hogy milyen logikai úton jutott arra a következtetésre, hogy a IV. r. vádlott az a személy, aki a rablási cselekménysorozatban részt vett, mint az ügyben érintett gépjármű vezetője. Az ítélet

indokolásában nem lett egységesen összefoglalva, megindokolva az, hogy Terhelt4 személyét milyen rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azonosította be.

[49] A rendelkezésre álló bizonyítékok köréből a vádlott társak vallomásait kiemelve és értékelve az állapítható meg, hogy Terhelt4 személyére vonatkozóan Terhelt1 I. r. vádlott nem nyilatkozott, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott az elsőfokú eljárásban tagadta a cselekmény elkövetését, Terhelt5 V. r. vádlott volt az, aki elismerte, hogy aktívan részt vett a rablási cselekményben és terhelte a IV. r. vádlottat, vallomásaiban több ponton úgy nyilatkozott, hogy Terhelt4 a rablási cselekményben több feladattal volt megbízva, melyeket teljesített is a megbízásnak megfelelően. Álláspontja szerint Terhelt5 V. r. vádlott vallomása megkérdőjelezhető, jelentős elfogultsága, érintettsége miatt a büntetőeljárásban kétséget kizáró bizonyítékként nem értékelhető.

[50] A tanúvallomások értékelése körében az alábbiakat emelte ki:

[51] - tanú17 2021. június 22-én tett írásbeli vallomásában elismerte a bűncselekmény elkövetését, azonban Terhelt4 személyére vonatkozóan nem nyilatkozott. Vitathatatlan, hogy tanú17 a IV. r. vádlottal egy lakcímen lakott, azonban ebből a tényből még nem lehet kétséget kizáróan levonni azt a következtetést, hogy ő vonta be az általa elismert bűncselekmény elkövetésébe Terhelt4t.

[52] - tanú13t vallomása megtételekor erős családi és személyes érdekek motiválták, Terhelt4 felismerésével saját pozícióját kívánta erősíteni és érdekeinek megfelelően tett terhelő vallomást társaira, így Terhelt4re is.

[53] - személy2 úgy tette meg vallomását, hogy egy ismeretlen személytől kapott információkra hivatkozva vázolta fel a rablási cselekmény egyes részleteit és jelölte meg Terhelt4t, mint az egyik elkövetőt. Tény, hogy illeszkedik a cselekmény sorozatba személy2 elmondása Terhelt4 szerepére vonatkozóan, de - mint közvetett tanú - csak hallomásból ismerhette a cselekményt és az abban résztvevő személyeket. Ezért aggályos a vallomásának bizonyító ereje, kétséges szavahihetősége, így vallomása bizonyítékként nem értékelhető.

[54] Miután ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg Terhelt4 IV. r. vádlott cselekvősege, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet - a tényállás megváltoztatása, kiegészítése mellett - változtassa meg és Terhelt4 IV. r. vádlottat mentse fel a terhére rótt bűncselekmény vádja alól.

[55] Az V. r. vádlott védője a kizárólag enyhítés iránt bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kellő nyomatékkal vette figyelembe Terhelt5 V. r. vádlott feltáró, saját büntetőjogi felelősségére (bűnösségére) is kiterjedő vallomását, amely nélkül az elkövetői kör megállapítása és felderítése nem történhetett volna meg. Indítványozta további enyhítő körülményként értékelni, hogy

[56] - az V. r. vádlott a bűncselekményben való részvételét szemmel láthatólag megbánta,

[57] - egy korábbi balesetéből kifolyólag mozgásában korlátozott, olyan súlyos lábsérülést szenvedett, amely hátráltatja a munkavégzésben is, és amely sérülés orvosi dokumentummal igazolt, nem tekintendő sorsszerű egészségromlásnak, az a vádlott mindennapi életét befolyásoló egészségkárosodás,

[58] - az időmúlás az elsőfokú határozattól a másodfokú eljárásig tovább nőtt,

[59] - az V. r. vádlott az eljárás megindulásától kezdve kényszerintézkedés hatálya alatt áll.

[60] Mindezek indokolják az Terhelt5 V. r. vádlottal szemben kiszabott büntetését enyhítését.

[61] A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett fellebbezéseket a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson bírálta el.

[62] A Be. 594. § (1) bekezdés akként rendelkezik, hogy a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének részbeni megalapozatlanság, eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében, vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak. Tekintettel arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt3 III. r. vádlottak felszólalásukban, illetve vallomásukban új tényt állítottak, a másodfokú eljárásban bizonyítás felvétele volt szükséges a Be. 594. § (1) bekezdés alapján.

[63] A bizonyítási eljárás befejezését követően

[64] - az ügyész az átiratában foglaltakat annyiban módosította, hogy Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vallomása alapján indítványozta a tényállás kiegészítését akként, hogy a III. r. vádlotthoz köthető lakás a cím43 utcában volt, egyebekben az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta. Kifejtette, hogy Terhelt2 II. r. vádlott megjelölte a konkrét tippadók személyét is, de ennek az ügy lényege szempontjából azért nincs jelentősége, mert az a cselekmény elkövetését semmilyen módon nem befolyásolja, illetve a bíróság jelen eljárásban nincs abban a helyzetben, hogy a II. r. vádlott tényállítását kétséget kizáróan alátámassza bizonyítékokkal, ezért nem indokolt megváltoztatni az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásának azon részét, miszerint ismeretlen, feltehetően magas rangú rendőrök voltak a tippadók. Álláspontja szerint a II-III. r. vádlott vallomása az ügy lényegét tekintve túlnyomórészt megegyezik az elsőfokú ítéleti tényállásban megállapított tényekkel, annak, hogy kinél volt a kispisztoly a rabláskor, az ügy érdemére és a minősítésre kihatása nincs, illetve nincs ok arra, hogy Terhelt5 V. r. vádlott vallomását – melyet számos bizonyíték megerősített – kétségbe vonja a bíróság. A pénz elosztása körében megállapított tényállás módosítását sem tartotta indokoltnak, mivel a II-III. r. vádlottak vallomása nem alkalmas az ítéleti tényállás cáfolatára, elmondásukat semmi nem erősítette meg.

[65] - az I. r. vádlott védője kifejtette, hogy még abban az esetben is, ha megállapítható, hogy Terhelt1 I. r. vádlott volt az, aki a lövéseket leadta, az a szakértői

vélemény alapján is igazoltan azt a célt szolgálta, hogy a gépjárművet megállítsa, nem pedig a sértett életének a kioltását. A másodfokú eljárásban a II. r., a III. r. és az V. r. vádlottak olyan új vallomást nem tettek, ami ezt módosítaná. A büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést megalapozatlannak tartotta, indítványozta figyelembe venni, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a másodfokú eljárásban beismerő vallomást tett, megbánást tanúsított, börtöntűrő képességét befolyásolják megbetegedései és jelentős az időmúlás. Mindezekre tekintettel indítványozta a büntetés enyhítését, továbbá a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát védence egészségi állapota és csökkent börtöntűrő képessége miatt fegyház helyett börtönben megállapítani.

[66] - a II. r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezést nem tartotta fenn, utalt arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott az elsőfokú bíróság indokolt ítéletének megismerését követően döntött úgy, hogy beismerő vallomást tesz. Ennek oka, hogy egyrészt olyan magatartást róttak a terhére, melyet nem követett el, másrészt szerette volna feltárni a hatóságok előtt a cselekmény addig ismeretlen előzményeit. Mivel Terhelt2 a szállodalban dolgozott és részese volt a bűncselekmény kitervelésének, olyan információkkal rendelkezett már hónapokkal a bűncselekményt megelőzően, amelyek az ügy teljes felderítése szempontjából lényegesek. Nemcsak a saját bűnösségének feltárásához, hanem a hivatalos személy elkövetői körhöz kapcsolódóan kívánt vallomást tenni, ezért az elsőfokon eljáró ügyészséget keresték meg és javaslatukra titkos körülmények között, nem nyílt vallomás keretében a II. r. vádlott beszámolt ezekről az információkról. A hatóságoknak érdeke, hogy ha valóban részt vettek rendőrök a szervezésben, a tipp adásában, és részesültek a vagyoni előnyből, akkor ezeknek a személyeknek a kiléte felderítésre és büntetőjogi felelősségük megállapításra kerüljön. Annyiban osztotta az ügyészség álláspontját, hogy az eljárás jelenlegi szakaszában Terhelt2nek a további elkövetői körre tett nyilatkozata nem ellenőrizhető, azonban hangsúlyozta, hogy többszöri érdeklődése ellenére a 2023. tavaszán az ügyészség előtt tett beismerő vallomás alapján esetlegesen folytatott eljárásról - mely igazolhatta volna, hogy Terhelt2 tényállításai megalapozottak-e - nem kaptak tájékoztatást, így annak eredményét nem tudja a bíróság elé tárni. Álláspontja szerint Terhelt2 tényfeltáró beismerő vallomása - annak ellenére, hogy a minősítést nem érinti - indokoltá teszi a tényállás megváltoztatását a körben, hogy a II. r. vádlott részt vett egy hosszas megfigyelésben, felderítésben; további elkövetők, illetve az elkövetésben tervezetten résztvevő, aztán később más okból részt nem vevő személyek szerepe, illetve a pénzosztás tekintetében. A büntetés kiszabása körében kiemelte, hogy már az elsőfokú eljárásban is sérült a belső arányosság elve, ami most fokozottan fennáll. Indítványozta nyomatékos enyhítő körülményként értékelni Terhelt2 II. r. vádlott tényfeltáró beismerő vallomását, mely nem csak saját szerepére, hanem további elkövetők felderítésére is vonatkozott, illetve a II. r. vádlott tartós betegségeit.

[67] - a III. r. vádlott védője Terhelt3nek a másodfokú eljárásban tett beismerő vallomására figyelemmel a felmentésre irányulóan bejelentett fellebbezést nem tartotta fenn. A büntetés enyhítésére vonatkozó fellebbezés körében az 56/2007. BK vélemény szerint figyelembe vehető büntetéskiszabási körülményeket elemezte. Terhelt3 III. r. vádlottat az elsőfokú bíróság megrögzött bűnözőnek, az ügyészi indítvány pedig bűnözői életmódra berendezkedett személynek írta le, mely sem az 56/2007. BK vélemény II/2. pontjában, sem a BH2005. 165. számú eseti döntésben foglaltaknak nem felel meg, mivel nem igazolt, hogy a bűncselekményekből rendszeresen szerzett haszonnak életvitelt biztosító jellege volt. A vádlott az elfogását megelőzően is dolgozott a nagybani piacon, ezért nem állapítható meg, hogy bűncselekmények rendszeres elkövetéséből tartotta fenn magát, emellett a korábbi

ítéletekben szereplő bűncselekményeknek a jellege sem ad erre következtetési alapot. Enyhítő körülmény a másodfokú tárgyaláson tett beismerő vallomása és megbánó magatartása, az időmúlás és betegségei. Utalt arra, hogy a terheltet a hatékony védelemhez való jog az eljárás minden szakaszában megilleti, ahogy a Be. 39. § (1) bekezdés f) pontja szerint a vallomástétel vagy a vallomás megtagadásának joga is. Az eljárási törvény ezt időhöz és eljárási szakaszokhoz nem köti, így a belső arányosságot is figyelembe véve indítványozta a Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés jelentős mértékű enyhítését.

[68] - a IV. r. vádlott védője kifejtette, hogy a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában új tényt, illetve új bizonyítékot nem eredményezett, ezért a fellebbezés írásban benyújtott indokolásában foglaltakat fenntartotta,

[69] - az V. r. vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezést és annak írásbeli indokolását fenntartotta, azt annyiban egészítette ki, hogy csatlakozva a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakhoz, indítványozta Terhelt5 V. r. vádlott esetében a Kecskeméti Törvényszék számsor22 számú jogerős ítéletével kiszabott 2 évi börtönbüntetés végrehajtása elrendelésének - elévülés miatti – mellőzését.

[70] A vádlottak személyi körülményeikre tettek előadást, illetve a saját védelmükben és az utolsó szó jogán az alábbi nyilatkozatokat tették:

[71] - Terhelt1 I. r. vádlott sajnálatát fejezte ki, hogy részt vett a bűncselekményben, beismerte, hogy ott volt az autóban, egyebekben csatlakozott védőjéhez.

[72] - Terhelt2 II. r. vádlott indítványozta, hogy a másodfokú bíróság vegye figyelembe a teljeskörű tényfeltáró vallomását, miszerint 2023. áprilisában feltárta a két tippadó rendőr személyi kilétét, illetve őszinte megbánásának jeléül magával együtt tíz emberre tett terhelő vallomást, továbbá betegségeit, a jelentős időmúlást, azt hogy közel három évet töltött letartóztatásban és azt, hogy a cselekmény óta egy gyermeke született, akit jelenleg súlyosan beteg édesanyja gondoz.

[73] - Terhelt3 III. r. vádlott a sértettektől bocsánatot kért és megbánását hangsúlyozta.

[74] - Terhelt5 V. r. vádlott mélyen megbánta, hogy elkövette a bűncselekményt.

[75] A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[76] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[77] A felülbírálat valamennyi vádlott tekintetében a Be. 590. § (2) és (10) bekezdés alapján teljeskörű, ugyanis az elsőfokú bíróság 90.B.353/2021/256. számú ítélete ellen bejelentett és a másodfokú eljárásban fenntartott fellebbezések közül több is felmentést célzó,

illetve minősítést támadó. Így a felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[78] Az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le.

[79] Terhelt1 I. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal szemben az ügyészség mint távollévő terhelttekkel szemben emelt vádat, a törvényszék az eljárást a Be. CI. fejezet szabályait betartva folytatta le. Terhelt1 I. r. vádlott felkutatására tett intézkedések az elsőfokú eljárásban, az ügydöntő határozat meghozatala előtt eredményre vezettek, a törvényszék a Be. 751. § (1) bekezdés alapján a korábbi tárgyalás anyagát ismertette, illetve a teljes nyomozati iratot a vádlott rendelkezésére bocsátotta.

[80] A 2022. november 21. napján kelt 90.B.353/2021/227. számú végzésével megállapította az ügyészség által nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette kísérleteként minősített cselekmény esetében, hogy az másként, foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntetteként [Btk. 165. § (1) bekezdés és (3) bekezdés I. fordulat] minősülhet és a végzés kézbesítésével az eljárás résztvevői számára biztosította, hogy a bíróság álláspontját megismerjék, arra felkészüljenek, érdemben tudjanak nyilatkozni rá.

[81] Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos eljárási szabályok, a vádlottak és a tanúk kihallgatását megelőzően a szükséges figyelmeztetések elhangzottak és az arra adott válaszokat is tartalmazzák a jegyzőkönyvek.

[82] A törvényszék a bizonyítási eljárás során tanúként kihallgatta a Fővárosi Törvényszék 31.B.590/2017/68. számú ítéletével jogerősen elítélt tanú16t, a Fővárosi Törvényszék 1.B.753/2018/82-I. számú ítéletével - mely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.69/2020/50. számú ítéletével emelkedett jogerőre - elítélt tanú17t, tanú13t és tanú15t, indokolt esetben a Be. 177. § (5) bekezdés alapján felhasználta korábbi terhelti vallomásukat is.

[83] Tanúként kihallgatta tanú2, tanú1 és tanú3 sértetteket, valamint tanú14t. Az ügyben elrendelte igazságügyi fegyverszakértői vélemény és Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában elmeorvos és orvosszakértői egyesített szakértői vélemény beszerzését, meghallgatta a szakértőként eljáró szakértő11t, szakértő12ot és szakértő2t.

[84] A Be. 527. § (1) bekezdés a) pont alapján ismertette az elhunyt személy2 tanú vallomását. A Be. 527. § (2) bekezdés b) pont alapján ismertette a rablást észlelő tanú5, tanú6 és tanú10, valamint az cím44 utcai támadást követő események szemtanúi: tanú7, tanú8, tanú11, valamint a szállodalban dolgozó tanú18 vallomását, e tanúk kihallgatását a bíróság nem tartotta szükségesnek és azt az ügyészség, a vádlottak és a védők sem indítványozták.

[85] A szükséges körben beszerezte a vádlottak előzményi elítéléseinek határozatait, melyeknek Terhelt1 I. r. vádlott esetében a visszaesői, illetve különös visszaesői minőség megállapításánál, illetve a vádlottak közötti kapcsolatrendszer feltárásánál volt jelentősége.

[86] Tárgyalás anyagává tette a rendelkezésre álló valamennyi releváns okiratot, illetve megfelelő terjedelemben a fényképfelvételeket is.

[87] Az elsőfokú bíróság személylt érintően a genetikai szakértői vélemény kiegészítésére, személy3 tanúkenti kihallgatására, illetve korábbi vallomásának felolvasására, valamint Terhelt1 I. r. vádlottat érintően további orvosi iratok beszerzésére irányuló bizonyítási indítványokat helyesen utasította el, az ítéltábla a határozat [167] és [169]-[170] bekezdésében kifejtett érveit osztotta.

[88] A másodfokú bíróság a vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a tárgyaláson tett nyilatkozataik, míg a korábbi büntetéseikre vonatkozó adatokat az erkölcsi bizonyítványok és előzményi elítélések határozatai alapján pontosítja és kiegészíti az alábbiak szerint:

[89] Terhelt1 I. r. vádlott jelenleg epilepszia betegségre gyógyszeres kezelésben részesül. Az elsőfokú ítélet [13] bekezdésben feltüntetett ítélet jogerőre emelkedésének napja helyesen: 2012. február 4. napja, a [14] bekezdésben feltüntetett ítélettel kiszabott 3 év szabadságvesztés büntetést 2023. március 14. napján fogamatba vették, az I. r. vádlott jelenleg ezt a büntetést tölti (elsőfokú iratok 275. szám alatti büntetés-végrehajtási értesítő, másodfokú iratok 46-I. sorszám alatti büntetés-végrehajtási nyilvántartás és 73. sorszám alatti erkölcsi bizonyítvány).

[90] Terhelt2 II. r. vádlott legmagasabb iskolai végzettsége 10 osztály, nyaki gerincsérv mellett derék gerincsérvvel is orvosi kezelés alatt áll. A jelen eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetése - mely 2014. szeptember 29. napja - után megvalósított bűncselekmények miatt több alkalommal elítélték, így

[91] - a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2019. február 27. napján kelt és aznap jogerőre emelkedett számsor4 számú ítéletével 2018. január 22. napján elkövetett 2 rb. zsarolás büntette miatt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette,

[92] - a Budai Központi Kerületi Bíróság a 2019. február 27. napján kelt számsor5 számú ítéletével, mely a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság számsor6 számú határozatával 2019. október 16. napján emelkedett jogerőre, 2018. május 18. napján elkövetett több rendbeli lopás büntette miatt 3 év 9 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte,

[93] - a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2021. november 9. napján kelt számsor7 számú ítéletével, mely a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság számsor8 számú határozatával 2022. július 4. napján emelkedett jogerőre, 2017. december 31. és 2018. január 12. napján elkövetett több rendbeli lopás büntette és lopás vétsége miatt 1 év 2 hónap börtön

fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette,

[94] - a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2022. május 20. napján kelt és 2022. augusztus 23. napján jogerőre emelkedett számsor9 számú határozatával 2021. február 27. napján bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 600.000 forint pénzbüntetésre és 1 év 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte,

[95] - a jelen ügyben hozott elsőfokú ítélet kihirdetését követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2023. március 22. napján kelt és 2023. április 24. napján jogerőre emelkedett számsor10 számú határozatával 2017. december 31. és 2018. április 15. napja között elkövetett lopás büntette és több rendbeli lopás vétsége miatt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

[96] Terhelt3 III. r. vádlott betegségei miatt rendszeres gyógyszeres kezelésre szorul. A jelen eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetése - mely 2014. szeptember 29. napja - után több alkalommal elítélték, így

[97] - a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2018. szeptember 19. napján kelt számsor11 számú ítéletével, mely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság számsor12 számú határozatával 2019. március 29. napján emelkedett jogerőre, 2006. december 14. napján elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 2 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, mely ügyben a Budapesti Katonai Ügyészség számsor13 számon emelt vádat ellene,

[98] - a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2019. március 27. napján kelt és 2019. május 6. napján jogerőre emelkedett számsor14 számú határozatával 2016. október 3. napján elkövetett kábítószer birtoklása vétsége miatt 312 óra közérdekű munkára ítélte,

[99] - a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2023. február 28. napján kelt és aznap jogerőre emelkedett számsor15 számú ítéletével 2015. szeptember 19. napján elkövetett garázdaság büntette miatt 180.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[100] Terhelt5 V. r. vádlott jelenleg ökölvívó személyi edzőként dolgozik, havi jövedelme 100.000 forint. A jelen eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetése - mely 2014. szeptember 29. napja - után egy alkalommal elítélték, a Fővárosi Törvényszék a 2020. augusztus 28. napján kelt számsor16 számú ítéletével, mely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság számsor17 számú határozatával 2021. március 4. napján emelkedett jogerőre, 2013. január 31. napján elkövetett testi sértés büntette miatt 375.000 forint pénzbüntetésre ítélte, a nyomozás során a megalapozott gyanú közlésére 2013. május 28. napján került sor.

[101] A felülbírálat eredményeképpen a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a tényállás – a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás mellett is – a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentes, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[102] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján - szükséges részletességgel és iratszerűen - tartalmazza a bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, az kiegészítésre nem szorul.

[103] A másodfokú bíróság nem osztotta a védőknek az indokolási kötelezettség megszegésére történő hivatkozásait. Az elsőfokú bíróság részletesen megvizsgálta és összevetette a rendelkezésre álló személyi és tárgyi bizonyítékokat, megfelelően számot adott döntéshozatali tevékenységéről, nyomon követhető, hogy a tény- vagy jogkérdések tekintetében melyek voltak azok a körülmények, amelyeket irányadónak vett, a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért fogadott el. Ezért a védelmi oldalról előterjesztett, az ítéletet nem megfelelő bizonyítékértékelési tevékenység miatt támadó kifogások, alaptalanok.

[104] A törvényszék a mérlegelő tevékenysége keretein belül valamennyi, az elsőfokú eljárásban rendelkezésre álló bizonyítékot értékelési körbe vont, indokolása megfelelt a törvényi előírásoknak, a logika szabályainak, teljeskörű volt és ténybeli következtetései sem kifogásolhatóak, a tényállás összhangban áll az általa elfogadott bizonyítékokkal és levont következtetéseivel.

[105] Az elkövetés körülményei - így különösen a rendőri akció látszata, a gépkocsi hátrahagyása és cseréje másik, a meneküléshez használt járműre, a járműtípus1 járműben elhelyezett, a gépkocsi felgyújtáshoz szükséges benzin és fáklya már a cselekmény felderítésének kezdeti szakaszában azt mutatták a hatóságok számára, hogy egy jól megszervezett, átgondolt bűncselekmény elkövetésére került sor. A tanúvallomások alapján az is egyértelmű volt, hogy egy több fős csoport követte el összehangoltan a cselekményt, így arra is egyértelműen lehetett következtetni, hogy az elkövetői körbe egymást ismerő és megbízható emberek kerültek, hiszen a cselekmény végrehajtása érdekében és a lebukás kockázata miatt a lehető legkisebbre kellett redukálni a hibalehetőséget. Az átgondolt tervet azonban előre nem látott körülmények akadályozták, mivel arra nem számítottak, hogy valaki felírja a járműtípus1 rendszámát, követi őket és lövésekre kerül sor, majd az emiatt kialakult pánikhelyzetben, a menekülés során hátrahagynak a járműtípus1 járműben azonosításra alkalmas nyomokat, illetve nem fogják tudni a jármű felgyújtásával azokat eltüntetni és a felderítést megghiúsítani.

[106] A nyomozó hatóság a járműtípus1 rendszáma alapján jutott el tanú13hoz, már a cselekményt követő napon kelt rendőri jelentésben szerepel a neve (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 5. kötet 101-104. oldal). A híváslistájának elemzése útján azonosították Terhelt1 I. r. vádlottat, majd a további híváslista elemzések eredményeképpen 2014. október elején már adat merült fel Terhelt2re, tanú17ra, illetve Terhelt4re, személyazonosságuk és az egymás közötti kapcsolatrendszerük is feltárássra került, melyre vonatkozó nyomozó hatósági elemzések a számsor18 bü. számú nyomozati iratok 5. kötetben megtalálhatóak. Terhelt5 V. r. vádlott neve a TelefonTanú vonalra tett bejelentésben tűnik fel (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 5. kötet 558. oldal) 2015. július 10. napján, a néhány nappal később készült rendőri jelentésben az azonosítása is megtörtént (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 5. kötet 571-573. oldal), majd 2015. július 28. napján tanú17 társaságában volt, amikor vele szemben rendőri intézkedés történt (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 6. kötet 815. oldal). Az eljárás ezen, kezdeti szakaszában - Terhelt3 III. r. vádlott kivételével - a később a

rablás elkövetésével tettesként megvádolt személyek már mind a hatóság látókörébe kerültek. Az iratok alapján ismert tény, hogy Terhelt5 V. r. vádlott vallomása vezetett el a jelen eljárásban felelősségre vont öt személlyel szembeni későbbi vádemelésekhez.

[107] A törvényszék körültekintően vizsgálta Terhelt5 V. r. vádlott szavahihetőségét, a többi bizonyíték tükrében előadása hitelességét és a terhelt társak védekezését. Ezen értékelő tevékenység eredményeképpen a tényállást elsődlegesen Terhelt5 V. r. vádlott vallomására alapította.

[108] Elvetette Terhelt1 I. r. vádlottnak személy1 szerepére, megbízására tett előadását, illetve nem fogadta el az I. r. vádlottnak a cselekményben való aktív szerepének és szervező tevékenységének tagadására vonatkozó védekezését sem. Az I. r. vádlott védője ezen mérlegelő tevékenységet támadta fellebbezésében, de a törvényszék által elfogadott, az I. r. vádlottra nézve terhelő bizonyítékokkal szemben nem fogalmazott semmi olyan érvet, mely a mérlegelés helytállóságát megingatná. Az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette az indokolás [79]-[88] bekezdésében, hogy Terhelt1 által előadott védekezés már önmagában is számos olyan elemet hordoz, mely annak hitelességét megkérdőjelezi, illetve kitért arra is, hogy személy1nek az eseményhez köthető bármilyen szerepét a beszerzett híváslista adatok nem erősítették meg, tanú13 egyetlen vallomásában sem említi ezt a személyt, kizárólag az I. r. vádlott felkéréseiről számolt be. személy1 állítólagos megbízásának oka (a kínai sértettek településli játékgépezése és személy1től való kölcsön visszaszerzése) is teljesen hiteltelen előadás, melyet cáfol az elkövetés összes körülménye is, hiszen

[109] - Terhelt1 semmilyen információt nem közölt az állítólagos tartozás összegéről, illetve arról sem, hogy ha a sértetteknel ezen összegnél több készpénz lesz, mi a teendő,

[110] - másrészt egy tartozás kapcsán való fellépéshez nem indokolt fekete, TEK feliratú ruhába öltözött, maszkot viselő, fegyverekkel rendelkező, hatfős, erős testalkatú társaság megjelenése.

[111] Így az ítéltábla osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint Terhelt1 védekezésének - személy1 jogos vagyoni igénye érvényesítése okán történő fellépés - alátámasztására, így rablás helyett önbíráskodás megállapításának alapját képező tényállás megállapítására az I. r. vádlott előadásán kívül semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre.

[112] A törvényszék az ítélet [108] bekezdésben kifejtette, hogy az V. r. vádlott szavahihetősége megítélésének sarokköve volt annak eldöntése, hogy ki lőtt az autóból. Terhelt5 személyére, mint aki lőtt a járműből, egyedül személy2 előadása volt terhelő, akinek csak a nyomozás során tett vallomása állt rendelkezésre, mivel a bírósági eljárásban kihallgatása már nem volt foganatosítható. E tanú áttételes információkkal rendelkezett az ügyről és a lövés leadása tekintetében tett előadása (melyik autóból, honnan és ki lőtt) az egyéb bizonyítékok tükrében nem volt elfogadható. A törvényszék akként foglalt állást, hogy a lövéseket Terhelt1 I. r. vádlott adta le, mely következtetését megerősítették az alábbi körülmények is:

[113] - Terhelt1 I. r. vádlott sem vitatta, hogy a járműtípus1 jobb első ülésén utazott (elsőfokú iratok 256. számú jegyzőkönyv 4. oldal), ez összhangban állt azzal, hogy a genetikai szakértői vélemény szerint a jármű jobb oldali behúzó karjának egyik oldali felső részéről biztosított mintában azonosították az I. r. vádlott dns mintáját.

[114] - A járműtípus1 szemléje során hat töltényhüvelyt találtak, melyek a jobb szélső ülés környezetében voltak (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 1. kötet 359. és 461. oldal).

[115] - A töltényhüvelyek alapján a fegyverszakértő meghatározta, hogy milyen típusú fegyvert használhattak (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 1. kötet 729. oldal), a bírósági szakban beszerzett fegyverszakértői vélemény 5. számú melléklete alapján (elsőfokú iratok 117. szám alatt) bizonyos, hogy nem keverhető össze a gépkarabély és a rablás során a sértettek által látott másik pisztoly (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 6. kötet 23. és 39. oldal), így bizonyos, hogy a tanú3 tanú által a bírósági tárgyaláson a lövést leadó, általa „hosszú fegyver”-nek leírt tárgy (elsőfokú iratok 124. számú jegyzőkönyv 31. oldal) a gépkarabély volt.

[116] - A genetikai szakértői vélemény az egyik töltényhüvelyen lévő szennyeződést Terhelt1 I. r. vádlottól származónak véleményezte (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 1. kötet 957. oldal), ez a vádlott volt katona, szokott célba löni és vadászni is, 2013. november 11. napján fogatosított közúti ellenőrzés során is találtak a járművében vadászathoz használatos fegyvert és segédeszközöket (számsor19 bü. számú nyomozati iratok 123. oldal). Itt utal arra az ítéltábla, hogy az I. r. vádlott védője kifogásolta a városnévi Rendőrkapitányságon számsor20 bü. számon indult ügy adatainak a vádlott terhére értékelését, azonban a törvényszék az indokolás [147] bekezdésében egyértelműen utalt arra, hogy az ott lefoglalt és a jelen ügyben használt fegyver azonossága kizárható, így értelemszerűen nem értékelhető a vádlott terhére, ezért a védelem ezzel ellentétes irányú, iratellenes felvetése további indokolást nem is igényel.

[117] - A törvényszék a helyszíni szemle jegyzőkönyv és a fényképfelvételek vizsgálata (elsőfokú iratok 256. számú jegyzőkönyv 9-10. oldal) alapján iratszerűen volt következtetést arra, hogy a járműtípus1 hátsó és a vezetőülés melletti ablakából történő lövés kizárható.

[118] - Az első szélvédőn rögzített 6 lövésnyom elhelyezkedése, a töltényhüvelyek feltalálási helye, a járműtípus1 rakterének átalakítása, az ülésorok ledöntése és a szakértők nyilatkozata alapján (elsőfokú iratok 212. számú jegyzőkönyv 18-25. oldal) sokkal valószínűbb, hogy a jobb első ülésben ülő személy adta le a lövést, minthogy a hátsó sorból a 175 cm magas Terhelt5 V. r. vádlott.

[119] Mindezen bizonyítékokat együttesen értékelve az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést arra, hogy a gépkarabély Terhelt1 I. r. vádlottnál volt és a járműtípus1 jobb első üléséről ő adta le a lövéseket is, az egyéb bizonyítékok e tekintetben megerősítették az V. r. vádlott terhelő előadását.

[120] A törvényszék fegyverszakértőt rendelt ki – szükség esetén műszaki (gépjármű) szakértő bevonása mellett – a lövések leadásának körülményei és a járművek egymáshoz viszonyított helyzetének pontos feltárása érdekében. A szakértőket a tárgyaláson is részletesen meghallgatta és az indokolásban is számot adott arról, hogy a tényállást a vádhoz képest miként rögzítette. A megállapított tényállás megfelelt az általa elfogadott és értékelt bizonyítékoknak, azt az ügyészség sem támadta, megalapozottnak találta.

[121] Terhelt5 V. r. vádlott vallomása nem csupán a fentebb már ismertetett, a lövéseket leadó személy vonatkozásában Terhelt1 I. r. vádlottra tett terhelő része tekintetében nyert alátámasztást. Az elsőfokú bíróság által a tényállás alapjául elfogadott előadása hitelt érdemlősége több, általa előadott tény tekintetében is megerősítést nyert az egyéb bizonyítékok tükrében, a teljesség igénye nélkül az alábbiak érdemének említést:

[122] - Saját részvételére nem csak a Telefontanú vonalra tett bejelentés, tanú17 társaságában igazoltatás és ezáltal kétségtelenül megállapítható ismeretségük utalt, hanem 2015. augusztusi kihallgatásakor tanú13 is felismerte őt, mint akit látott az események előtt a hotelben Terhelt1 I. r. vádlott társaságában (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 6. kötet 733-735. és 7. kötet 287. oldal), valamint a genetikai szakértői vélemény is azonosította dns mintáját gyorskötözőkön és szatyron (számsor19 bü. számú nyomozati iratok 8. kötet 185-189. oldal), illetve szakértő2 genetikai szakértő tárgyaláson történt meghallgatása nem zárta ki előadását, miszerint ő a járműbe bepakoláskor érintkezett a gyorskötözőkkel (elsőfokú iratok 256. számú jegyzőkönyv 19-21. oldal).

[123] - Terhelt1 I. r. vádlott szervező, előkészítő szerepére nézve az V. r. vádlottal egyezően nyilatkozott tanú13 tanú is, akinek a vallomása alapján a járművek beszerzésére és az előkészületekre vonatkozó történések feltárhatóak voltak, hiszen e tanú nyilatkozatát a híváslisták (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 5. kötet 159-165. oldal), a daktiloszkópiái és genetikai szakvélemények (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 1. kötet 758. és 957-965. oldal), a járműtípus1 szemlén készült jegyzőkönyv adatai (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 1. kötet 355-361. és 449-473. oldal) is alátámasztották.

[124] - A cselekményben tettesként általa megnevezett személyek közül Terhelt1 I. r. és tanú17 esetében több genetikai nyom is megerősítette részvételüket (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 1. kötet 831. és 957-965. oldal).

[125] - A rablás elkövetési körülményei tekintetében tanú2, tanú1, tanú3, tanú5, tanú6 és tanú10 is részletes előadást tett az általuk észlelt, illetve megtapasztalt eseményről, így az elkövetők ruhájáról, fellépéséről, megkötözésről, földre vitelről, szemlefüjásról, a táskák elviteléről, melyet megerősítettek a helyszínen rögzített nyomok is (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 1. kötet 247-251. oldal).

[126] - Az általa tettesként megnevezett elkövetők közötti kapcsolat és ismeretség, melyet az elkövetés körülményei egyértelműen feltételeztek, az iratok alapján megállapítható volt.

[127] - tanú17 az ellene folyamatban volt büntető ügy másodfokú eljárásában tett beismerő vallomásában társai cselekvőségére és személyére nem nyilatkozott, de saját részvételét nem vitatta, mely ezáltal szintén megerősítette az V. r. vádlott előadását.

[128] Mindezek alapján elvethető volt az a védői hivatkozás, miszerint Terhelt5 terhelő vallomása nem nyert alátámasztást és ezen okból nem elfogadható.

[129] Terhelt4 IV. r. vádlott védőjének álláspontjával szemben megállapítható, hogy e vádlottat érintően a törvényszék részletesen megindokolta döntésének alapjait. E körben nem csak Terhelt5 V. r. vádlott vallomása állt rendelkezésre, a IV. r. vádlott bűnösségét megalapozó további bizonyítékok az alábbiak:

[130] - Terhelt4 IV. r. vádlott nem ismeretlen a vádlott társaknak, tanú17-lal szoros, családi kapcsolata van, melyet alátámaszt a lakcímapazonosság, az egymás jelenlétében mutatkozás, így személye beleillik az elkövetői körbe, erre utaló adatokat a számsor18 bü. számú nyomozati iratok 5. kötet 361-365. és 587-603. oldali jelentések tartalmazzák.

[131] - Terhelt4 IV. r. vádlott már a híváslista elemzések alapján is a hatóság látókörébe került, illetve a hívott számok és a cellapozíciók (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 5. kötet 273-279. és 545-551. oldal) is az elkövetői körhöz kötődtek, valamint nem zárták ki, hogy a cselekmény elkövetésében részt vett.

[132] - tanú13 fényképről kétszer is azonosította, mint aki a rablást megelőző este jelen volt a hotelban és aznap ő is kiment velük a út3 buszgarázshoz (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 7. kötet 275. és 287. oldal).

[133] - személy2 tanú is megemlíttette vallomásában, mint aki részt vett a rablásban (számsor19 bü. számú nyomozati iratok 8. kötet 73. oldal).

[134] Mindezen adatok együttes értékelése egyirányba, Terhelt4 IV. r. vádlott bűnösségének megállapítása irányába mutat.

[135] Az elsőfokú eljárásban Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak tagadták a bűncselekmény elkövetését, az elsőfokú bíróság azonban Terhelt5 V. r. vádlott rájuk nézve is terhelő vallomása alapján bizonyítottan látta részvételüket, melyet alátámasztott, hogy

[136] - mindkettejük kapcsolata kimutatható volt az elkövetői körrel,

[137] - semmi nem indokolja, hogy az V. r. vádlott miért vádolná pont őket alaptalanul, közöttük nem mutatható ki erre utaló körülmény, ilyenre alappal a II-III. r. vádlott sem hivatkozott,

[138] - Terhelt2 II. r. vádlottat a híváslisták és cellapozíciók elemzése az elkövetői körhöz és a szállodalhoz kötötte (számsor18 bü. számú nyomozati iratok 5. kötet 255-271. és

317-321. oldal), de az elsőfokú ítélet [159] bekezdésben elemzett előzményi elítélés is a kapcsolatrendszeret erősítette meg, emellett tanú¹³ őt is azonosította fényképről, mint akit látott beszélgetni a hotelben Terhelt¹ I. r. vádlottal (számsor¹⁸ bü. számú nyomozati iratok 6. kötet 727. és 7. kötet 285. oldal),

[139] - Terhelt³ III. r. vádlottra nézve terhelő vallomást tett személy² tanú is, aki megemlítette őt is név szerint a rablás résztvevőjeként (számsor¹⁹ bü. számú nyomozati iratok 8. kötet 73. oldal).

[140] A másodfokú tárgyaláson Terhelt² II. r. és Terhelt³ III. r. vádlottak beismerő vallomást tettek, előadásukban olyan körülmények is elhangoztak, amelyek tartalmilag új bizonyítékot képeztek, azokat a bizonyítékok mérlegelési körébe vonva kellett azt vizsgálni, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ezen vallomások tükrében is megalapozott-e.

[141] A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás keretében Terhelt² II. r. és Terhelt³ III. r. vádlottak az alábbiak szerint tettek vallomást:

[142] Terhelt² II. r. vádlott részletesen kitért a cselekmény előzményére, miszerint szabadulását követően személy³ révén került a szállodalba, ott dolgozott, majd 2014. augusztus elején hallott egy beszélgetést személy³ és két rendőr: a anonim rendőrkapitányságon¹ dolgozó név¹ nevű és az anonim szervezet-nél dolgozó személy⁴ között a kínaiaknál lévő több száz millió nagyságú készpénzről. Egy hétre rá személy³ - Terhelt¹ I. r. vádlott jelenlétében - mondta neki, hogy a kínaiaktól meg kellene szerezni a pénzt, de ő nem akart ebben részt venni, majd utána az I. r. vádlott vázolta neki, hogy személy⁵ lenne a sofőr, személy⁶ és ő megkötözné a sértetteket, míg Terhelt¹ biztosítaná a helyszínt. Ő és személy⁵ igent mondtak, ezután személy⁵ elkészítette a menekülési terveket, útvonalakat, illetve személy⁵ és Terhelt¹ figyelték a sértetteket, követték őket ország³ba is a bankig, egy alkalommal ő is elkísérte az I. r. vádlottat ország³ba. 2014. augusztus 25. vagy 26. napján személy⁵t letartóztatták, ezért ő bejelentette Terhelt¹nek az elkövetéstől való visszalépését.

[143] 2014. szeptember 26. napján találkozott Terhelt³ III. r. vádlottal, akinek vázolta a kínai sértettek ellen tervezett bűncselekményt, majd a III. r. vádlott felhívta tanú¹⁷et, aki szólt Terhelt⁴ IV. r. és Terhelt⁵ V. r. vádlottnak, akikkel együtt kimentek a szállodalba és Terhelt¹nal együtt hatan leültek megbeszélni a bűncselekmény elkövetését.

[144] 2014. szeptember 27. napján ismételten találkoztak a szállodalban, akkor már rendelkezésre állt a járműtípus¹ és a két csereautó is, illetve aznap tanú¹⁷, Terhelt¹, Terhelt⁴ és Terhelt⁵ kimentek a helyszínt is megnézni.

[145] 2014. szeptember 28. napján este a hotelban összegyűltek hatan, az egyik szobában voltak a Terhelt¹ I. r. vádlott által beszerzett fekete TEK feliratú ruhák, bakancsok, kesztyűk és maszkok, valamint egy gépkarabély, ezen túl Terhelt⁵ V. r. vádlott hozott magával egy kispisztolyt, tanú¹⁷ pedig gázsprayt. Felpробálták a ruhákat, illetve volt egy kötözéspróba, ő és tanú¹⁷ megkötözték Terhelt⁴t. Terhelt³ kérdésére Terhelt¹ megnyugtatta

őket, hogy nem fogja a fegyvert használni, az csak a látszat, a hatás kedvéért kell. Aznap este Terhelt1nal, Terhelt4vel és tanú13ral kivitték a kisbuszt a út3 úti buszgarázshoz, akkor már benne volt a gyorskötöző és a felgyújtáshoz szükséges üzemanyag kannában.

[146] 2014. szeptember 29. napján hajnalban a két csereautóval kimentek a út3 úti buszgarázshoz, a járműtípus2ban Terhelt4, Terhelt3 és ő, az járműtípus3ben Terhelt5, tanú17 és Terhelt1 utazott. Átültek a járműtípus1ba, Terhelt4 vezetett, mellette ült az anyósülésen a gépfegyverrel Terhelt1, a hátsó ajtónál ő volt kezében gyorskötözővel és Terhelt3, az oldalsó ajtónál tanú17 kezében gyorskötözővel és Terhelt5 egyik kezében a gyorskötözővel, másik kezében a kispisztollyal. Amikor megérkezett az egyik sértett és a másik lejött a táskákkal, kiugrottak a kocsiból, de mivel a hátsó ajtó kicsit ragadt, ő és Terhelt3 pár másodperccel később szálltak ki, mint a többiek. Akkor azt látta, hogy az egyik sértettet tanú17 már lefújta gázspray-vel, meg volt kötözve, a másik kínai sértettet egyik vállán Terhelt4 lábbal nyomta le, közben Terhelt5 kötözte, ő és Terhelt3 a pénzes zsákokat dobálták be az autóba.

[147] Ezután visszaugráltak a buszba, útközben mindenki levette a fejéről a maszkot, majd nekik ütközött két alkalommal hátulról egy jármű és egyfolytában dudált. Látta, hogy a kínai sértett az, aki beelőzte a járműtípus1 bal oldalról, és utána már csak 5-6 lövés hangjára lett figyelmes, amit Terhelt1 adott le, majd egy csattanást hallott. Pár perc múlva a út3 úti buszgarázsnál átszálltak a csereautókba és visszamentek a szállodalhoz. Észrevették, hogy az egyik táskában van egy iPhone, és az abban lévő bemérhető GPS miatt átöltöztek, a táskák tartalmát egy ágyneműhuzatba tették és elmentek Terhelt3 Budapest számsor21 kerületi cím43 utcai lakásához. Terhelt4 mondta Terhelt1nak, hogy nagyon reméli, hogy nem lett semmi baja a kínai embernek, ekkor Terhelt1 mondta, hogy biztos nem, mivel az autót célozta. Megszámolták az elrabolt pénzt, melynek összege 581 millió forint volt. Terhelt1 mondta, hogy a tippadó rendőröknek elvileg 30 %-ot kellene adni, de szerinté elég lesz a 20 % is, kiszámoltak nekik 400 ezer eurót, személy3nak 70 ezer eurót, mely pénzeket az I. r. vádlott tette el egy zsákba. személy5nak az előzetes munkáiért, a tervrajzokért és a menekülési útvonal elkészítéséért 35 ezer eurót tettek félre, melyet még aznap ő adott oda személy5 élettársának, személy7nak, akinek tudomására hozta a pénz eredetét is. Terhelt1, Terhelt5 és ő fejenként 100 ezer dollárt és 155 ezer eurót kapott, mely 72 millió forint, a fennmaradó pénzt tanú17 osztotta el, egyedül Terhelt3 kapott kevesebb pénzt, 100 ezer dollárt. A bűncselekményből származó, rá eső 72 millió forintot két év alatt elköltötte.

[148] Terhelt3 III. r. vádlott a másodfokú tárgyaláson szintén vallomást tett, melynek lényege, hogy Terhelt2 II. r. vádlott említette neki, hogy kínaiaktól lehet elvenni százmillió, vagy akár annál is több forintot és nem lehet belőle rendőrségi ügy, mert pénzmosással foglalkoznak, illetve két magas rangú rendőr vagy nyomozó adta az információt. Terhelt2 mondta, hogy volt kint ország3ban, megvolt a felderítés és az előkészületek is. Felhívta tanú17et, aki szólt Terhelt4nek és Terhelt5nak, majd együtt elmentek a szállodalba, találkoztak Terhelt1nal is. Terhelt4, Terhelt5, tanú17 és Terhelt1 elmentek megnézni a helyszínt, majd mindenki igent mondott a részvételre.

[149] Az elkövetés előtti napon, 2014. szeptember 28. napján este valamennyien a szállodalban találkoztak, ekkor felpróbálták a ruhákat, látta Terhelt5 V. r. vádlottnál a pisztolyt, illetve volt a szobában egy gépfegyver is. Hangot adott annak, hogy miért kell fegyver, de Terhelt1 mondta, hogy nem fogják használni, csak a rendőri akciónak álcázás miatt kell. tanú17 és Terhelt2 csináltak Terhelt4n egy kötözési próbát is.

[150] Az elkövetés napján kora reggel indultak a szállodából, ő Terhelt4vel és Terhelt2tel egy autóban utazott, a másik autóban a többiek. Átszálltak a kisbuszba, Terhelt4 vezetett, mellette Terhelt1 ült, a hátsó ajtónál Terhelt2 és ő volt, az oldalsó ajtónál tanú17 és Terhelt5. A helyszínen, amikor próbáltak kiszállni, a hátsó ajtó beragadt pár másodpercre, amikor kilépett az autóból, a táskákra fókuszált, mert az volt a feladata, hogy a táskákat pakolja be. Nem tudta, hogy ki kicsoda, mivel a ruhában mindenki egyformán nézett ki, de azt látta, hogy Terhelt5 térdelt az egyik sértetten. Aznap nem látta Terhelt5 V. r. vádlottnál a fegyvert, de arra következtetett, hogy akkor is nála volt, mert azért hozta el magával előző este.

[151] Majd beugrott mindenki a buszba, melyet Terhelt4 vezetett, Terhelt1 ült elől. Hirtelen nekik ment egy autó, akik hátul voltak az utastérben, felborultak. A lövéseket konkrétan nem látta, de mivel Terhelt1nél volt a fegyver és lőporszagot érzett, kikövetkeztette, hogy belülről adták le a lövéseket és az Terhelt1 volt. Majd megálltak a busszal ott, ahol lerakták az autókat, átszálltak a másik két autóba és visszamentek a szállodalhoz, ahol találtak az egyik táskában egy telefont, ekkor pánikhelyzet alakult ki, gyorsan átöltöztek, a pénzt ágyneműhuzatokba pakolták és elmentek a cím43 utcai lakhelyére. A pénzosztásnál nem volt jelen, mert közben a többieknek vizet adott és szatyrokat keresett, amibe belerakták a pénzt. A pénzosztásnál elhangzott, hogy Terhelt1 tudatosan az autóra lőtt. Nem tudja, hogy mennyi pénzt hoztak el és ki mennyit kapott, neki 100 ezer dollár jutott, ami akkor 27 millió forint volt, befektette egy diszkóba, illetve lízingelt egy járműtípus4-t, annak rendszámára nem emlékezett, a pénzt végül elbukta.

[152] A másodfokú tárgyaláson

[153] - Terhelt1 I. r. vádlott észrevételt tett, ahogy az elsőfokú bírósági tárgyaláson is jelezte, azt elismerte, hogy bent ült a gépjárműben, nagyon sajnálja a bűncselekmény elkövetését, rossz elgondolás volt, azonban hangsúlyozta, hogy nem volt vezető szerepe. Ez az észrevétele tartalma szerint az elsőfokú eljárásban tett előadásával egyező és szemben a védője és az ügyészség által a perbeszédben hivatkozottakkal, nem tekinthető egy beismerő vallomásnak, így azt a büntetés kiszabása körében sem értékelte a másodfokú bíróság enyhítő körülményként.

[154] - Terhelt5 V. r. vádlott az elsőfokú eljárásban megtett vallomását fenntartotta, tagadta, hogy fegyver lett volna nála és hogy 5 millió forintot meghaladó összeget kapott.

[155] A törvényszék a tényállást elsődlegesen Terhelt5 V. r. vádlott vallomására alapította, így az ítéltábla azt vizsgálta, hogy

- Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vallomásai eltérnek-e Terhelt5 V. r. vádlottnak a törvényszék által elfogadott és irányadónak tekintett vallomásától,

- az eltérés a vád tárgyává tett magatartás releváns körülményét érintő-e,

- a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében az eltérő vallomások közül melyik vallomás elfogadható,

- ekként a tényállás megalapozottságára kihatással van-e a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás.

[156] Terhelt2 II. r. vádlott vallomásában részletesen kitért olyan személyek magatartására, akik a rablást tettesként megvalósító hat fős társaságnak nem voltak tagjai, így nyilatkozott személy3, személy5 és személy7n szerepére, illetve megnevezte a tippadó rendőröket is. Vallomása ezen részének valóságtartalmát az ítéltábla nem tette vizsgálat tárgyává, ugyanis - bár a Be. 163. § (2) bekezdés kimondja, hogy a büntetőeljárásban a bíróság a döntését valósághű tényállásra alapozza - a bizonyítás kereteit meghatározza, hogy a

[157] - Be. 163. § (3) bekezdés szerint a bíróság az ítélezése során a tényállást a vád keretein belül tisztázza,

[158] - Be. 6. § (1)-(2) és (3) bekezdés alapján a bíróság a vád alapján ítélezik és a vádról kell döntenie, a vádon túl nem terjeszkedhet, csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, melyet a vád tartalmaz,

[159] - Be. 594. § (2) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság mellőzi a bizonyítás felvételét olyan tényre nézve, amely a bűnösség megállapítását, a felmentést, az eljárás megszüntetését, a bűncselekmény minősítését, a büntetés kiszabását, illetve az intézkedés alkalmazását nem befolyásolta.

[160] Mindezen jogszabályhelyekre figyelemmel a másodfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott vallomásából személy3 és a két tippadó rendőr, illetve az első körben beszervezett, a rablás elkövetésére vállalkozó személy5 és annak élettársa magatartására nézve nem állapított meg tényállást és Terhelt2 szavahihetőségének megítélésekor vallomásának e részét és annak valóságtartalmát nem tette mérlegre. Ennek a vádelv és a vád keretei közötti bizonyítási kötelezettség volt az elsődleges oka, így a vallomás e részének a rendelkezésre álló bizonyítékokkal való összevetése, illetve e körben további bizonyítás felvétele nem volt indokolt, az a jelen eljárás kereteit meghaladta. Egy esetlegesen ezen személyekkel szembeni büntetőeljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeképpen lesznek az eljáró hatóságok abban a helyzetben, hogy a vallomás ezen részének valós értékelését elvégezzék.

[161] Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak másodfokú eljárásban tett vallomásai és ezáltal szavahihetőségük megítélésénél jelentősége volt annak, hogy mindketten a teljes bizonyítási eljárás befejezését és az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően, ismerve a rendelkezésre álló bizonyítási anyag egészét, tettek vallomást. Az elsőfokú bíróság is utalt ezen szempontra, amikor ítéletének [75] bekezdésében helytállóan rámutatott, hogy „A hallgatásból, vallomásmegtagadásból semmi nem következik, az törvényadta joga a vádlottnak, de abból, ha a bizonyítási eljárás végén szól, mindig felmerül a konstruált, a terhelő bizonyítékokra látszólag választ kereső és adó, hozzájuk szabott, de nem emlékalapú, a valóságot felidéző védekezés.” Ugyanis egy vallomás hitelessége, a terhelt védekezése és

szavahihetősége vizsgálata során alapvető szempont a bizonyítékokkal való alátámasztottság, mely általában nagyobb meggyőző erővel akkor bír, ha a vallomást tevő az eljárás olyan szakaszában teszi meg nyilatkozatát, mikor az összes bizonyíték nem áll a hatóság rendelkezésére, vagy azokat még az eljárásban résztvevőként a vallomást tevő nem ismerhette meg, hiszen ezen esetekben fel sem merülhet, hogy a vallomását igazítja a bizonyítékokhoz, pont fordítva, az egyéb bizonyítékok megerősítik az általa előadottakat. Jelen ügyben Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak által az elsőfokú indokolt ítélet ismeretében, annak kihirdetése után tett beismerő vallomások hitelességének a megítélésével kapcsolatban azt vizsgálta az ítéltábla, hogy az abban foglaltakat, különösen abban a részekben, amik ellentétesek voltak a megállapított tényállással, eddig értékelési körbe nem volt külső adat vagy bizonyíték alátámasztotta-e.

[162] A vizsgálat körében megállapítható, hogy II. r. és III. r. vádlottak vallomásai a tényállás alapjául elfogadott Terhelt5 V. r. vádlott vallomásától az alábbi részekben tért el.

[163] Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak egyező vallomása szerint:

- 2014. szeptember 28. napján este Terhelt5 V. r. vádlott hozta magával a kispisztolyt, illetve volt egy kötözéspróba, Terhelt2 és tanú17 megkötözték Terhelt4t,

- a járműtípus1ban, a hátsó ajtónál ők ketten voltak, az oldalsó ajtónál tanú17 és Terhelt5 volt,

- ők ketten csak a táskákat pakolták be a kisbuszba,

- a rablás után Terhelt3 Budapest számsor21 kerületi cím43 utcai lakásán volt a pénzosztás,

- Terhelt3 III. r. vádlott 27 millió forintot kapott.

[164] Terhelt2 II. r. vádlott vallomása szerint:

- Terhelt1 I. r. vádlottal együtt szerepe volt a cselekmény tervezésében is, például a korábbi elkövetői kör megszervezése után a sértettek megfigyelésében, követésében, előzetes megbeszélésekben,

- Terhelt5 V. r. vádlott már 2014. szeptember 26. napján csatlakozott, nem csak a cselekményt megelőző napon,

- 2014. szeptember 27. napján tanú17, Terhelt1 I. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak kimentek a helyszínt megnézni,

- 2014. szeptember 29. napján a járműtípus2ban Terhelt4, Terhelt3 és Terhelt2, az járműtípus3ban Terhelt5, tanú17 és Terhelt1 utazott,

- a rablás során Terhelt5 V. r. vádlott kezében volt a kispisztoly és kötözte az egyik sértettet,
- Terhelt1, Terhelt2 és Terhelt5 fejenként 72 millió forintot kapott, a fennmaradó pénzt tanú17 osztotta el,

[165] Terhelt3 III. r. vádlott vallomása szerint:

- Terhelt4, Terhelt5, tanú17 és Terhelt1 elmentek megnézni a helyszínt, de ennek időpontját nem tudta megjelölni, ahogy az V. r. vádlott csatlakozásának idejét sem,
- az elkövetés napján ő Terhelt4vel és Terhelt2tel egy autóban utazott, a másik autóban a többiek, de a járművek színét és típusát nem tudta megjelölni,
- a rablásnál, amikor kiszálltak, nem tudta, hogy ki kicsoda, mivel a ruhában mindenki egyformán nézett ki, de azt látta, hogy Terhelt5 V. r. vádlott térdelt az egyik sértetten, aznap nem látta Terhelt5 V. r. vádlottnál a fegyvert, de arra következtetett, hogy akkor is nála volt, mert azért hozta el magával előző este,
- nem tudja, hogy mennyi pénzt hoztak el és azt sem, hogy a pénzosztásnál ki mennyit kapott.

[166] Kétségtelen, hogy a jelen ügyben megvádolt személyek magatartását érintően is a II-III. r. vádlottak vallomása tartalmazott eddig nem, vagy nem teljeskörűen ismert tényadatokat.

[167] Azonban, ha megvizsgáljuk ezeket az eltéréseket, azok részben előzményre vonatkozóak. A tettesi magatartást megvalósító elkövetők esetén a törvényszék tényállása is tartalmaz már a cselekményt megelőzően megvalósított, a tettesi magatartást előkészítő, ahhoz kapcsolódó – lényegében részesi – magatartásokat. Az ugyanilyen megítélésű további, a másodfokú eljárásban feltárt előzményi magatartások – elfogadásuk esetén is – ugyanúgy beleolvadnának a tettesi, súlyosabb elkövetői alakzatba, önálló jogi értékelést nem nyernének, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmény minősítését és a büntetés kiszabását nem befolyásolnák. Az egyes eltérések tekintetében az alábbi megállapítások tehetők:

[168] A rablási cselekmény részleteit érintő, eltérő előadásaikról is elmondható, hogy azok az ügy érdemi megítélését elfogadásuk esetén sem befolyásolnák, sem a magatartás büntetőjogi megítélésére, sem a minősítésre nem kihatóak. Ilyen, eltérő hivatkozás pl. a két csereautóban helyet foglaló személyek köre. A jelen ügyben annak, hogy a járműtípus1ban ki hol helyezkedett el, illetve, hogy ki volt, aki kötözött és a sértetteket lerohanta és kinek volt csak a táskapakolás a szerepe, sem a rablás társtettesi minősítésére, sem a büntetés kiszabására nincs érdemi kihatása. A vádlottak ugyanis a cselekményt megelőzően részletesen megbeszélték a rablás megvalósítását, mindenki tisztában volt azzal, hogy rendőri akciót színlelnek, fegyverek lesznek náluk és a cél, hogy a sértetteket lerohanják, majd a pénzzel távozzanak. Ilyen előzetes megbeszélés után került sor a cselekmény megvalósítására, melynek során valamennyien beöltöztek, a kocsiból kiszálltak, ekként valamennyien legalább fenyegető magatartást is tanúsítottak, valamennyiük magatartása tettesi alakzat és a jelen

körülmények között egyik sem kisebb súlyú a másiknál. A tényállás módosítása nem volt indokolt azért sem, mert a II-III. r. vádlott sem vallott egyezően, Terhelt2 szerint Terhelt5 V. r. vádlott kötözte az egyik sértettet, Terhelt3 pedig egyszer azt állította, nem tudta a többiek a ruhában megkülönböztetni, utána mégis azonosította Terhelt5 V. r. vádlottat, aki térdelt az egyik sértetten.

[169] - A kispisztoly birtokosa tekintetében Terhelt5 V. r. vádlott az eljárás során következetesen állította, hogy nála nem volt fegyver, már a nyomozás során is Terhelt2et jelölte meg, akinek a kezében volt a kispisztoly (számsor19 bü. számú nyomozati iratok 303. és 397. oldal), ezt fenntartotta az elsőfokú eljárásban is (elsőfokú iratok 124. számú jegyzőkönyv 9. oldal). A másodfokú eljárásban azt a II-III. r. vádlottak egyezően adták elő, hogy a rablást megelőző este Terhelt5 V. r. vádlott hozta a kispisztolyt. Ellenben a rablásnál csak Terhelt2 II. r. vádlott állította határozottan, hogy az V. r. kezében volt, ezzel szemben Terhelt3 III. r. vádlott bizonytalan nyilatkozatot tett, nem látta Terhelt5 V. r. vádlottnál a kispisztolyt, csak következtetett rá, hogy akkor is nála volt, mert nyilván emiatt hozta magával előző este. A II-III. r. vádlott tehát egymás előadását sem tudta megerősíteni. Terhelt5 V. r. vádlott e tekintetben következetes vallomásával szemben ésszerű kétely nem merült fel, neki semmi érdeke nem volt, hogy a kispisztolyt illetően alaptalanul terheljen bárkit, mondhatta volna, hogy nem tudja/nem emlékszik/nem látta, hogy konkrétan kinél volt az a rabláskor, hiszen személy2 tanú vallomásában nem a kispisztoly, hanem a lövést leadó fegyver használatával terhelte Terhelt5t, e tekintetben kellett mindenképp érdemi védekezéssel élnie.

[170] - A tényállásban csak az szerepel, hogy a III. r. vádlotthoz köthető lakáson volt a pénzosztás, ebben a II-III. r. és V. r. vádlottak egyezően vallottak, annak további pontosítása szükségtelen, mert annak nincs jelentősége, hogy ez melyik kerületben volt.

[171] - A pénzosztás mértéke tekintetében Terhelt2 II. r. vádlott önmagára, Terhelt1ra és Terhelt5ra nézve terhelően nyilatkozott, amikor fejenként 72 millió forintban jelölte meg részüket, azonban még a saját pénzösszegét sem tudta objektív adatokkal alátámasztani, illetve Terhelt3 III. r. vádlott sem tudta megerősíteni előadását, mert ő a pénzosztást elmondása szerint nem figyelte, így a Be. 7. § (4) bekezdés szerinti elv alapján a vádlottakra nézve kedvezőbb, a tényállásban meghatározott összeg módosítása nem volt indokolt, míg Terhelt3 III. r. vádlott esetében közel azonos összeget jelölt meg az V. r. vádlott is, mint a II-III. r. vádlott.

[172] A rablási cselekmény részleteivel kapcsolatos ellentmondások feloldása során – figyelemmel arra is, hogy a tényleges rablási cselekmény részleteit érintően további érdemi eredménnyel járó bizonyítás felvételére a bizonyítási eszközök korlátozott volta okán lehetőség sem volt – a bíróságnak valójában abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy II. illetve III. r. vádlottak másodfokú eljárásban, a bizonyítási anyag és az azokból levonható következtetések teljes ismeretében tett, a felelősségre vonásukban jelentős szerepet játszó V. r. vádlottal szemben elfogulatlanak nem tekinthető nyilatkozatai alkalmasak-e az V. r. vádlott szavahihetőségének megdöntésére és ennek eredményeként vezethetnek-e a tényállás részbeni megalapozatlanságának megállapításához. Ennek tükrében az ítéltábla arra az álláspontra jutott, hogy Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak és az V. r. vádlottak eltérő vallomásai közül a tényállás megállapításakor Terhelt5 V. r. vádlott nyilatkozatai elfogadhatóak, ugyanis az olyan időpontban megtett, mikor a vallomás bizonyítékokhoz történő szándékos igazítására

nem volt lehetősége és előadása számos tényadat tekintetében alátámasztott az eljárás egyéb adataival. Megjegyzést érdemlő ugyanakkor, hogy a II-III. r. vádlottaknak a másodfokú eljárásban tett vallomásai megerősítették az elsőfokú bíróság által is elfogadott V. r. vádlotti előadást Terhelt1 I. r., Terhelt4 IV. r. és korábbi tagadásukkal szemben saját részvételük, valamint Terhelt1 I. r. vádlott irányító szerepe tekintetében és abban, hogy a gépkarabéllyal lövést leadó személy is az I. r. vádlott volt.

[173] Mindezen indokok alapján a másodfokú bíróság által felvett bizonyítás eredményeképpen a tényállás részbeni megalapozatlansága nem volt megállapítható, ezáltal a II-III. r. vádlottaknak az ítéltábla előtt tett vallomása alapján a tényállás megváltoztatása nem volt indokolt, és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[174] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont következtetést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

[175] A másodfokú bíróság nem találta alaposnak az ügyészség által, Terhelt1 I. r. vádlott esetében a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntetteként minősített cselekmény nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette kísérleteként minősítéséért bejelentett fellebbezést.

[176] A törvényszék az emberölés kísérlete és a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntette elhatárolása körében rendelkezésre álló, a bírói gyakorlatot alakító döntések alapján vizsgálta a magatartás minősítését. Kiindulópontnak tekinthető szempontok:

[177] - A szándékos veszélyeztetés és a szándékos emberölés elhatárolása körében annak van meghatározó jelentősége, hogy a szándékos veszélyeztetés esetén az elkövető szándéka a közvetlen veszélyhelyzet létrehozására irányuló, míg az ezen túlmenő következmények – testi sérülés okozása vagy élet kioltása - tekintetében kizárólag a gondatlanság áll fenn, az emberölés esetében pedig a veszélyhelyzeten túlmenő eredmény vonatkozásában az elkövető egyenes vagy eshetőleges szándéka áll fenn.

[178] - A foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetés esetén az elkövető a közvetlen veszélyhelyzetet szándékosan idézi elő, tudata átfogja a veszélyhelyzet bekövetkezésének a lehetőségét, és ezt kifejezetten kívánva (egyeses szándék) vagy a veszélyhelyzet kialakulásába belenyugodva (eshetőleges szándék) cselekszik, ugyanakkor a szándéka kizárólag a veszélyhelyzet előidézéséig terjed. A limitált (körülhatárolt) szándékkal elkövetést az jellemzi, hogy az elkövető a testi sérülés okozását vagy a halálos eredmény előidézését nem kívánja, és ezekbe a következményekbe való belenyugvás sem állapítható meg részéről.

[179] - Ha az elkövető szándéka a veszélyhelyzet előidézésén túlmenően kiterjed az eredményre is, nem a foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetés, hanem - a cselekmény eredményéhez, illetve az elkövető szándékához képest - testi sértés vagy az emberölés, illetőleg ezeknek a bűncselekményeknek a kísérlete megállapításának van helye.

[180] Az elsőfokú bíróság által is helyesen hivatkozott eseti döntések alapján tehát az elhatároláskor irányadó elkövetői szándék vizsgálatakor abban kellett állást foglalni, hogy a vádlottat cselekménye során sértési/ölési vagy csupán veszélyeztetési szándék vezette-e.

[181] Ennek körében a releváns összes körülményt értékelni kell, így

[182] - az őket üldöző gépkocsit eltérítését akarta elérni, ezért a járműtípus jobb első kerekének irányába lőtt, lövéseivel a gépkocsi jobb első részét támadta és annak gumiabroncsát célozta,

[183] - a gépkarabélyból 6 darab lövést adott le lefele, de nem sorozatlövést, hanem egyeslövést, mely a célzás pontosságát segítette elő, nem egy kaszáló mozdulatsorról volt szó, nem cáfolhatóan irányzott lövések kerültek leadásra és ezek a lövések nem személyre irányultak, hanem a jármű kerekére,

[184] - a lövések leadásakor a járműtípus előttük haladt, kezdetben közvetlenül feljűk, jobbra elébűk vágott, a lövedékek fentről lefele, jobbról balra és előre haladtak, a járművön a tényállásban rögzített sérüléseket okozták, a gépjárművek egymáshoz viszonyított helyzete és a sérülések elhelyezkedése alapján sem cáfolható, hogy a jármű kerekére lőtt és annak eltérítését célozta.

[185] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet kétséget kizáróan olyan következtetést levonni, hogy az I. r. vádlott szándéka, akár eshetőlegesen a sértett életének kioltására irányult, ahogy az sem, hogy kizárólag a véletlenül múltott a halálos eredmény elmaradása, mely következményébe az I. r. vádlott belenyugodott, hiszen a terhelt járatos volt a fegyverhasználatban, vadászott, tudta kezelni a gépkarabélyt, egyeslövéseket adott le az általa célbavett terület pontosabb eltalálása érdekében.

[186] Ugyanakkor kétségekívűl megállapítható, hogy Terhelt1 I. r. vádlott magatartásának következtében konkrét veszélyhelyzet alakult ki, hiszen a lövedékdarab gellert kapva a sértettet elérhette volna és életét, testi épségét sérthette volna. A közvetlen veszélyhelyzetet a lövések leadásával, az elsőfokú bírósági ítéletének [189] bekezdésében megjelölt, a lőfegyver használatára és kezelésére vonatkozó szabályok megszegésével előidézve, egyenes szándékkal hozta létre. Így a cselekmény foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntettekénti [Btk. 165. § (1) bekezdés és (3) bekezdés I. fordulat] értékelésével az ítéltábla egyetértett.

[187] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A bíróság feladata az ítékezés során olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és alanyi társadalomra veszélyességére is.

[188] A büntetési célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[189] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket nagyrészt helyesen ismerte fel. Azt az ítéltábla az alábbiak szerint pontosítja:

[190] - Ha az elkövető az ellene folyamatban levő büntetőeljárás hatálya alatt, erről tudva követi el a bűncselekményt, ebből az előző eljárás eredményétől függetlenül a személyének fokozott veszélyességére lehet következtetni, a büntetőeljárás hatálya alatt történt bűnelkövetés súlyosító körülmény (56/2007. BK vélemény II/2. pont). Terhelt3 III. r. vádlott esetében a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa számsor11 számú ítélettel 2019. március 29. napján jogerősen elbíralt cselekmény elkövetési ideje 2006. december 14. napja, ezen ügyben a Budapesti Katonai Ügyészség számsor13 számon emelt vádat ellene. Míg Terhelt5 V. r. vádlott esetében a Fővárosi Törvényszék számsor16 számú ítélettel 2021. március 4. napján jogerősen elbíralt cselekmény elkövetési ideje 2013. január 31. napja, a nyomozás során a megalapozott gyanú közlésére 2013. május 28. napján került sor. Így e két vádlott a 2014. szeptember 29. napján megvalósított rablás elkövetésekor bizonyosan tudatában volt az ellenük folyó büntetőeljárás tényének, ennek ellenére követtek el újabb bűncselekményt, ezért a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés súlyosító körülményként értékelendő.

[191] - Az 56/2007. BK vélemény II/11. pont értelmében „A bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás enyhítő körülmény, és a részbeni beismerés is az lehet. Nagyobb a nyomatéka, ha az felderítő jellegű; ilyen esetben a cselekmény egészére kiterjedő beismerésnek a bűnösség részbeni tagadása mellett is enyhítő hatása van. Tettenérés esetén csak a bűnösség elismerésének és a megbánásnak van jelentősége.” Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott esetében a másodfokú eljárásban tett beismerő vallomásnak az ítéltábla érdemi enyhítő hatást nem tudott tulajdonítani. A felelősségét a teljes elsőfokú bírósági eljárás során következetesen tagadó, többszörös és különös visszaeső, azóta is több ügyben jogerősen elítélt II. és III. r. vádlottaknak a másodfokú eljárásban tett beismerése, a jelen ügyben rendelkezésre álló, a bűnösségüket kétséget kizáróan alátámasztó bizonyítékok és azok előttük is ismert volta tükrében nem más, mint a további tagadás kilátástalanságának belátása és ezzel párhuzamosan enyhítő körülmény formális igazolása. Ez azonban megbánás, a cselekmény helytelen voltának belátása, a következmények önkéntes vállalásának hiányában, azaz az elkövető személyére visszavezethető okból az enyhítésre alapot nem adhat, ahogyan azt bűnüldözési szempontok sem indokolják. E beismeréseknek – melyek teljes egészében elfogadhatóak sem voltak – az eljárás mielőbbi befejeződését eredményező hatásuk nem volt, ahogy nem mutatható ki az sem, hogy e beismerés a jelen ügyet – a vád keretei közt – előbbre vitte volna.

[192] - Jelen esetben a jogerős elbírálásig a cselekmény elkövetésétől közel tíz év telt el. Ez az objektív időmúlás valamennyi vádlott esetében enyhítő körülményként értékelendő az 56/2007. BK vélemény III/10. pont értelmében. Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottaknak az időmúlás nem felróható, ezért esetükben a büntetés kiszabása körében nyomatékkan értékelendő. Terhelt1 I. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében az eljárás részben,

illetve egészben távollétükben folyt, erre figyelemmel az időmúlás értékelésére kisebb súllyal került sor. Elsődlegesen az objektív időmúlás volt az indoka annak, hogy az ítéltábla az ügyészség által bejelentett, a büntetések súlyosításra irányuló fellebbezést egyik vádlott esetében sem találta alaposnak, illetve az I-IV. r. vádlottaknál a büntetés mérséklését is részben ez indokolta.

[193] - Terhelt2 II. r. vádlott esetében enyhítő körülmény, hogy letartóztatását megelőzően egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodott (56/2007. BK vélemény II/4. pont), valamint megromlott egészségi állapota, amely a büntetés elviselését megnehezíti (56/2007. BK vélemény II/12. pont).

[194] A törvényszék az ítéletének [193] és [195] bekezdésében a büntetés kiszabása tekintetében irányadó középértéket helyesen határozta meg.

[195] Az ítéltábla annyiban osztotta a törvényszék álláspontját, hogy Terhelt1 I. r. vádlott esetében indokolt a középértéktől - mely esetében 13 év 9 hónap - súlyosabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, különös figyelemmel a nagyszámú halmazatra és a cselekményben betöltött szervező, kezdeményező szerepére. Ugyanakkor a másodfokú bíróság álláspontja szerint esetében nem értékelte megfelelően az elsőfokú bíróság, hogy a vádirati minősítéshez – mely nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette kísérlete – képest az I. r. vádlott terhén megállapított minősítés – foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntette – jóval enyhébb megítélésű bűncselekmény, melyre figyelemmel a kiszabott főbüntetés mértéke eltúlzott. Ezért a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát - a mellékbüntetés tartamának érintetlenül hagyása mellett -14 évre enyhítette.

[196] Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a középértéktől - mely 15 év - enyhébb büntetés kiszabását elsődlegesen a jelentős időmúlás eredményezte. E vádlottak mindketten többszörös és különös visszaesők, visszaesői minőségüket megalapozó büntetéseiken túl is voltak büntetve, cselekményük feltételes szabadság tartama alatti elkövetés, mely tények és a korábbi elítélések alapját képező cselekmények jellege megalapozzák az elsőfokú bíróság által a [196] bekezdésben tett bűnözői minőségükre vont következtetést. Azonban a büntetéseik közötti különbséget indokolják az alábbi körülmények:

[197] - A rablási cselekményben való részvételük megítélése körében kizárólag annyi az eltérés, hogy Terhelt2nek szerepe volt az elkövetőtársak beszerzésében is, egyébként a sértettekkel szembeni, a rablás körében értékelt magatartás kifejtésénél mindegyik vádlott magatartása azonos súllyal értékelendő, függetlenül attól, hogy kinél volt a pisztolynak látszó tárgy, ki kötözte a sértetteket, ki vitte őket földre, ki dobálta a furgonba a táskákat, hiszen mindegyik cselekedet megvalósítása társtettesi elkövetői alakzat.

[198] - Alanyi társadalomra veszélyességük körében értékelendő, hogy a jelen eljárásban elbírált bűncselekmény elkövetési ideje után megvalósított újabb bűncselekmények miatt is voltak büntetve. Terhelt2 II. r. vádlott esetében vagyon elleni (lopások) és vagyon elleni erőszakos (zsarolások) bűncselekmények miatt került sor felelősségre vonására, kiszabott büntetései: 2 év börtönbüntetés 5 évi próbaidőre felfüggesztve, 3 év 9 hónap börtönbüntetés, 1 év 2 hónap börtönbüntetés 5 évi próbaidőre felfüggesztve, 2 év

börtönbüntetés 4 évi próbaidőre felfüggesztve, illetve bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt pénzbüntetés. Ezzel szemben Terhelt3 III. r. vádlottat kábítószer birtoklása miatt közérdekű munkára, illetve garázdaság büntetése miatt pénzbüntetésre ítélték, melyek csekélyebb tárgyi súlyú bűncselekmények és a büntetések is jóval enyhébbek.

[199] - Terhelt3 III. r. vádlott orvosi iratokkal igazolt súlyos megbetegedései miatt rendszeres kezelés alatt áll, mely a büntetés kiszabásánál nagyobb nyomatékkel értékelendő javára.

[200] Mindezen körülmények együttes értékelése alapján indokolt a II-III. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke közötti különbségtétel, ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés tartamát Terhelt2 II. r. vádlott esetében 13 évre, Terhelt3 III. r. vádlott esetében 11 évre enyhítette, egyik vádlott esetében sem érintette a közügyektől eltiltás tartamát.

[201] Terhelt4 IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát egyaránt 8-8 évre enyhítette, figyelemmel arra, hogy a korábbi büntetése körében feltüntetett előéleti adatai nem utalnak olyan fokú alanyi társadalomra veszélyességre, mint vádlott társai körében ismert adatok és figyelemmel arra is, hogy a büntetések a belső arányosság követelményének megfelelően.

[202] A törvényszék által az ítélet [196] bekezdés első és második mondatában részletezett, helytálló megállapítások jól tükrözik a megvalósított rablási magatartás konkrét tárgyi súlyát, illetve el nem mellőzhető jelentőségű a sértettektől elvett készpénz összege, mely együttesen 580.518.000 forint. Ezen körülményekre figyelemmel, a jelentős időmúlás ellenére sem látott lehetőséget a másodfokú bíróság egyik vádlott esetében sem a büntetések további enyhítésére, ideértve Terhelt5 V. r. vádlottat is, akinél az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés büntetés és az ehhez igazodó mértékű mellékbüntetés további mérséklésének nem volt indoka, mivel a feltáró jellegű beismerő vallomás a kiszabott büntetésben már értékelést nyert.

[203] Terhelt5 V. r. vádlott esetében a Kecskeméti Törvényszék számsor22 számú jogerős ítéletével kiszabott 2 évi börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése mellőzésének indokai:

[204] - a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló a 2013. évi CCXL. törvény (Bv. tv.) 29. § (1) bekezdés d) pont értelmében a szabadságvesztés végrehajthatósága elévül öt évet el nem érő tartamú szabadságvesztés esetén öt év elteltével. A Bv. tv. 29. § (1) bekezdés alapján a büntetés elévülésének határideje a próbaidő leteltének a napjával kezdődik, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztik.

[205] - A 4/2006. Büntető Jogegységi Határozat kimondja, hogy a felfüggesztett büntetés elévülése a próbaidő leteltének napján kezdődik. A büntetés elévülését - a próbaidő letelte után - a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelő jogerős bírósági határozat szakítja félbe. A bíróságnak a próbaidő letelte után hozott, végrehajtást elrendelő

nem jogerős határozata - így a Fővárosi Törvényszék 90.B.353/2021/256. számú nem jogerős ítélete is - nem tekinthető az elévülést félbeszakító intézkedésnek.

[206] Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a Kecskeméti Törvényszék számsor22 számú jogerős ítéletével kiszabott, négy év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajthatóságának elévülése 2018. június 27. napján kezdődött és ezen időponttól számított 5 éven belül nem történt az elévülést félbeszakító intézkedés, így a másodfokú ítélet meghozatalának időpontjában a büntetés elévülése miatt a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelésére már nem kerülhetett sor.

[207] Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát törvényesen határozta meg, a másodfokú bíróság nem találta alaposnak Terhelt1 I. r. vádlott védőjének a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazására irányuló indítványát, a törvényben meghatározottnál, fegyház fokozatnál eggyel enyhébb, börtön fokozat meghatározását a védő által hivatkozott, a büntetés kiszabásakor már megfelelő mértékben figyelembe vett körülmények nem indokolták.

[208] A törvényszék a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, illetve II-III. r. vádlottak esetében annak kizárásáról is megfelelően rendelkezett, az irányadó tényállás alapján a vagyoneklobzás elrendelése is jogszerű. A vádlottak által őrizetben, letartóztatásban, ingatlan elhagyását töltő bünygyi felügyeletben töltött idő beszámítása megfelel az anyagi jogi szabályoknak, míg a bünygyi költség viseléséről és az alábbi pontosítással a lefoglalt dolgokról szóló rendelkezések az eljárási törvényben foglaltaknak.

[209] Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Törvényszéken számsor23 számon bevételezett és őrzött, a II. számú bünygyeljegyzék 129. és 130. tétele alatti 2 darab járműmárka típusú személygépkocsit indítókulcsaikkal, valamint a Budapesti Rendőr-főkapitányságon számsor24 tételszámon őrzött, az összesített bünygyeljegyzék 131-136. tételei alatti és a fenti járművekhez tartozó forgalmi engedélyeket, törzs- és biztosítási lapokat Terhelt1 I. r. vádlottal szemben megállapított vagyoneklobzás és bünygyi költség biztosítására a Be. 323. § (1) bekezdés alapján visszatartotta. A hivatkozott eljárásjogi rendelkezés szerint a terheltnek kiadandó dolgot a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyoneklobzás vagy bünygyi költség biztosítására vissza lehet tartani, erről az ügydöntő határozatban kell rendelkezni. A lefoglalt dolog visszatartásának feltétele a terheltnek történő kiadásról való rendelkezés, ezért a másodfokú bíróság a 2 darab járműmárka típusú személygépkocsik indítókulcsaikkal és a fenti járművekhez tartozó forgalmi engedélyek, törzs- és biztosítási lapok visszatartását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pont alapján azok lefoglalásának megszüntetése és a Be. 321. § (1) bekezdés alapján Terhelt1 I. r. vádlott részére kiadása mellett tekintette elrendeltnek.

[210] A másodfokú bíróság az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés a) pont alapján a vádlottak által személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedésben töltött időtartamok tekintetében

[211] - Terhelt3 III. r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelt bünygyi felügyelet utolsó napját helyesbítette,

[212] - Terhelt5 V. r. vádlott esetében a közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időt feltüntette.

[213] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott tényleges tartózkodási helyét helyesbítette, míg Terhelt3 III. r. vádlott tényleges tartózkodási helyét feltüntette.

[214] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 600. § (1) bekezdés b) pont szerint tárgyaláson eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[215] A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdés alapján beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől letartóztatásban töltött időt

[216] - Terhelt1 I. r. vádlott esetében 2023. március 13. napjáig, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú iratok 275. szám alatti büntetés-végrehajtási értesítő, a másodfokú iratok 46-I. sorszám alatti büntetés-végrehajtási nyilvántartás és a 73. sorszám alatti erkölcsi bizonyítvány alapján megállapítható, hogy 2023. március 14. napján fogamatba vették a Fővárosi Törvényszék 2017. március 31. napján kelt számsor25 számú ítéletével, mely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság számsor26 számú határozatával 2017. november 20. napján emelkedett jogerőre, kiszabott 3 év szabadságvesztés büntetést,

[217] - Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a másodfokú bíróság határozata kihirdetése napjáig.

[218] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a Be. 574. § (1) és (4) bekezdés alapján kötelezte

[219] - Terhelt1 I. r. vádlottat a járműmárka típusú személygépkocsik tárolásával kapcsolatban felmerült 190.044 forint, míg

[220] - Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak egyetemlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének kínai nyelvre történő fordításával kapcsolatban felmerült 1.070.562 forint megfizetésére.

[221] A fennmaradó – a másodfokú nyilvános ülés hatánapjáról szóló sértetti értesítés kínai nyelvre történő fordításával és a IV. r. vádlott kirendelt védőjének díjával kapcsolatban felmerült - bűnügyi költséget a Be. 613. § (2) bekezdés a) pont alapján az állam viseli.

[222] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

[223] A másodfokú bíróság tájékoztatja Terhelt4 IV. r. vádlottat, hogy

[224] - a Be. 752. § (4) bekezdés szerint, ha a terhelt tartózkodási helye a jogerős ügydöntő határozat meghozatala után válik ismertté, a javára perújítási indítványt lehet előterjeszteni,

[225] - a Be. 637. § (1) bekezdés g) pont értelmében a bíróság jogerős ügydöntő határozatával befejezett büntetőeljárás esetén perújításnak van helye, ha az alapügyet a CI. Fejezet szerint fejezték be,

[226] - a Be. 637. § (5) bekezdés szerint – ha a terhelt elérhető – 637. § (1) bekezdés g) pontja esetén a perújítás lefolytatása kötelező,

[227] - a Be. 639. § (2) bekezdés alapján a terhelt javára perújítási indítványt terjeszthet elő az ügyész, a terhelt, a védő, a terhelt törvényes képviselője, a terhelt házastársa vagy élettársa a kényszergyógykezelés elrendelése ellen, a terhelt halála után egyenesági rokona, testvére, házastársa vagy élettársa, illetve, ha a terhelt halála óta több mint ötven év telt el, oldalági rokona,

[228] - a Be. 639. § (3) bekezdés szerint a terhelt és a védő a 637. § (1) bekezdés g) pontjára alapított perújítási indítványt attól a naptól számított egy hónapon belül terjesztheti elő, amelyen a terhelt az alapügyet befejező ügydöntő határozat jogerőre emelkedéséről tudomást szerzett. A büntetés végrehajtása érdekében kibocsátott elfogatóparancs esetén a terhelt tudomásszerzésének az ítéletnek a terhelt büntetés-végrehajtási intézetbe történt befogadását követő kézbesítését kell tekinteni.

[229] - a Be. 639. § (4) bekezdés szerint a perújítási indítványban meg kell jelölni az alapügyet, amely ellen a perújítás irányul, az indítvány okát, valamint a perújítás alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait. A 637. § (1) bekezdés g) pontjára alapított perújítási indítványban valószínűsíteni kell az alapügyet befejező ügydöntő határozat jogerőre emelkedéséről való tudomásszerzés időpontját is.

[230] - a Be. 639. § (5) bekezdés szerint a perújítási indítványnak tartalmaznia kell az indítványozó kézbesítésre alkalmas elérhetőségét, a 637. § (1) bekezdés g) pontjára alapított perújítási indítványnak továbbá a terhelt tényleges tartózkodási helyét.

Budapest, 2024. január 24.

dr. Szalai Géza

dr. Sárecz Szabina Martina

dr. Cserni János

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2023. március 2. napján kihirdetett 90.B.353/2021/256. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.163/2023/74. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2024. január 24. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. január 24.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: